

31977L0388

L 145/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1977.6.13.

A TANÁCS HATODIK IRÁNYELVE

(1977. május 17.)

a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás

(77/388/EKG)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. és 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1967. április 11-i első és második tanácsi irányelvnek ⁽³⁾ megfelelően valamennyi tagállam elfogadta a hozzáadottértékadó-rendszert;

mivel a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak a Közösségek saját forrásaival történő helyettesítéséről szóló, 1970. április 21-i határozat ⁽⁴⁾ úgy rendelkezik, hogy a Közösségek költségvetését – az egyéb bevételeket nem érintve – teljes egészében a Közösségek

saját forrásaiból finanszírozzák; mivel e források tartalmazzák azon hozzáadottértékadó-bevételeket is, amelyek azon közös adómérték alkalmazásából adódnak, amelyet a közösségi szabályoknak megfelelően az adóalap-megállapításra egységesen határoztak meg;

mivel további előrehaladást kell elérni a személyek, az áruk, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását akadályozó korlátozások megszüntetése és a nemzetgazdaságok integrálódása terén;

mivel ennek során azon célt kell szem előtt tartani, hogy a tagállamok közötti kereskedelmi forgalomban a behozatal megadóztatása és a kivitel adómentessége megszűnjék; mivel biztosítani kell, hogy a forgalmiadó-rendszerek a termékek és szolgáltatások eredetét illetően megkülönböztetés-mentesek legyenek, hogy végső soron olyan közös piac jöjjön létre, amelyben a tisztességes verseny feltételei biztosítottak, és amely végső soron a tényleges belső piacnak megfelelő ismertetőjegyekkel rendelkezik;

mivel az adó megkülönböztetésmentességét kihangsúlyozva, az „adóalany” fogalmát pontosítani kell annak biztosítására, hogy a tagállamok azon személyekre is kiterjeszthessék ezt, akik alkalmi jelleggel végeznek bizonyos tevékenységeket;

mivel az „adóköteles tevékenység” fogalma – különösen azon tekintetben, hogy mely tevékenységeket kell ennek tekinteni – problémát okozott; s mivel ezért e fogalmak pontosabb meghatározása szükséges;

mivel az adóköteles tevékenység helyének meghatározása – különösen az összeszerelésre szánt termékek értékesítése és a szolgáltatásnyújtás tekintetében – megítélési különbségekhez vezetett a

⁽¹⁾ HL C 40., 1974.4.8., 25. o.

⁽²⁾ HL C 139., 1974.11.12., 15. o.

⁽³⁾ HL 71., 1967.4.14., 1301/67. o.

⁽⁴⁾ HL L 94., 1970.4.28., 19. o.

tagállamok között; mivel jóllehet a szolgáltatás teljesítési helyének elvben azt a helyet kell tekinteni, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye, illetve állandó telephelye van, a szolgáltatás teljesítési helyének – különösen egyes adóalanyok közötti olyan szolgáltatások esetében, amelyek költségeit belefoglalták a termékek árába – azon személy országát kell tekinteni, amely a szolgáltatás címzettje;

mivel az adóköteles esemény és az adó felszámíthatóságának fogalmait össze kell hangolni, ha a közösségi adómérték alkalmazását és későbbi módosításait valamennyi tagállamban egyszerre kívánjuk hatályba léptetni;

mivel az adóalapot szintén össze kell hangolni ahhoz, hogy a közösségi adómértéknek az adóköteles tevékenységekre történő alkalmazása a tagállamokban összehasonlítható eredményekhez vezessen;

mivel a tagállamok által alkalmazott adómértékeknek lehetővé kell tenniük az előzetesen felszámított adó levonását;

mivel a Közösség saját forrásainak egységes módon történő beszedése érdekében egységes adómentességi lista elkészítésére van szükség;

mivel az adólevonás szabályait össze kell hangolni a beszedett adók tényleges nagyságát befolyásoló mértékben; mivel a levonható hányadot hasonló módon kell kiszámítani valamennyi tagállamban;

mivel egyértelműen meg kell határozni, hogy mely személy felelős az adó megfizetéséért, különösen olyan szolgáltatások esetén, amelyeknél a szolgáltatást nyújtó külföldön letelepedett személy;

mivel az adózók kötelezettségeit – a lehetséges mértékben – össze kell hangolni, hogy a szükséges biztosítékokat az adóbeszedés terén egységes módon lehessen biztosítani valamennyi tagállamban; mivel az adózóknak a levonható és fizetendő adó tekintetében időszakonként bevallást kell készíteniük tevékenységük összefoglalmáról, ha ez szükséges ahhoz, hogy a saját források alapját megállapítsák és ellenőrizzék;

mivel ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok – a közös rendelkezéseknek megfelelően és a szorosabb összehangolás szem előtt tartásával – fenntartsák a kisvállalkozásokra vonatkozó különleges szabályozásaikat; mivel a mezőgazdasági termelőkkel és a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani olyan különleges szabályozás alkalmazására, amely engedélyezi az átalányadó fizetési rendszert azon termelők javára, amelyek nem tartoznak az általános szabályozás alá; mivel e szabályozás

alapelveit meg kell határozni, és a saját források beszedésének céljára közös módszert kell kidolgozni az ilyen termelő hozzáadottértékadó-fizetési kötelezettségét illetően;

mivel biztosítani kell ezen irányelv rendelkezéseinek összehangolt alkalmazását; mivel ezért egy közösségi konzultációs eljárást kell megállapítani; mivel egy Hozzáadottérték-adó Bizottság felállítása lehetővé teszi a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködés megteremtését;

mivel bizonyos feltételek és korlátozások mellett célszerű, hogy a tagállamok ezen irányelvtől eltérő, külön intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy egyszerűsítsék az adókövetést, illetve megelőzzék az adókijátszást és az adókikerülést;

mivel célszerű lehet a tagállamokat felhatalmazni arra, hogy harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel olyan egyezményeket kössenek, amelyek ezen irányelvtől való eltéréseket tartalmaznak;

mivel igen fontos egy átmeneti időszak biztosítása, amely lehetővé teszi az egyes tagállamoknak, hogy jogszabályaikat az egyes meghatározott területeken fokozatosan kiigazítsák,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

A tagállamok jelenlegi hozzáadottértékadó-rendszerüket a következő cikkek rendelkezéseinek megfelelően módosítják.

A tagállamok elfogadják a szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, hogy a módosított szabályok a lehető leggyorsabban, de legkésőbb 1978. január 1-jén hatályba lépjenek.

II. CÍM

ALKALMAZÁSI KÖR

2. cikk

A hozzáadottérték-adó alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;
2. a termékimport.

(3) A tagállamok olyan személyeket is adóalanyként tekinthetnek, amelyek a (2) bekezdésben megnevezett ügyletek valamelyikét alkalmankénti jelleggel folytatják és különösen a következő ügyletek valamelyikét végzik:

- a) épületek, illetve épületrészek és a hozzátartozó telkek első használatbavétele előtti értékesítése. A tagállamok megállapíthatják ezen ismerv alkalmazásának feltételeit az átalakított épületekre és a hozzátartozó telekre vonatkozóan.

A tagállamok alkalmazhatnak az első használatbavételtől eltérő követelményt is, mint pl.: az épület befejezése és az első értékesítés időpontja közötti időtartamot, illetve az első használatbavétel és a későbbi értékesítés közötti időpont közötti időtartamot, feltéve, hogy ezen időtartamok az öt, illetve két évet nem haladják meg.

„Épület” minden, a földhöz rögzített vagy a földben létesített építmény.

- b) Építési telkek értékesítése

„Építési teleknek” számít minden közművesítetlen vagy közművesített földterület, amelyet a tagállamok ennek minősíté-
nek.

(4) Az (1) bekezdésben használt „önállóan” fogalom kizárja az adózás alól a munkavállalókat és egyéb személyeket, amennyiben őket munkaadójukhoz munkaszerződés vagy alkalmazójukhoz egyéb olyan jogviszony köti, amely, tekintettel a munkakörülményekre, a díjazásra és a munkavállaló felelősségére, alárendeltségi viszonyt teremt.

A 29. cikk szerinti konzultációra is figyelemmel minden államnak jogában áll együtt, egyetlen adóalanyként kezelni azon belföldön letelepedett alanyokat, amelyek ugyan jogilag függetlenek, de amelyeket kölcsönös pénzügyi, gazdasági és szervezeti kapcsolatok egymással szorosan összefűznek.

(5) Az állami, regionális és helyi közigazgatási szervek és közintézmények nem minősülnek adóalanyként az olyan tevékenységekre, illetve ügyletekre vonatkozóan, amelyeket hatóságként folytatnak, még akkor sem, amikor e tevékenységekkel, illetve ügyletekkel összefüggésben közterheket, illetékeket, járulékokat vagy egyéb adókat szednek be.

Ha azonban ilyen tevékenységeket, illetve értékesítéseket végeznek, akkor ezeket illetően adóalanyként minősülnek, amennyiben nem adóalanyként való kezelésük a verseny jelentős torzulását eredményezné.

Az előbbieken megnevezett szervek minden esetben adóalanyként minősülnek a D. mellékletben felsorolt tevékenységeket

III. CÍM

TERÜLETI HATÁLY

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „belföld”: az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés területi hatálya alá tartozó terület, amint azt a 227. cikk a tagállamok vonatkozásában meghatározza.

(2) Nem tartoznak a „belföld” fogalmába az egyes tagállamok következő területei:

Németországi Szövetségi Köztársaság:

Heligoland szigete, Büsingen területe;

Dán Királyság:

Grönland;

Olasz Köztársaság:

Livigno, Campione d'Italia, a Luganói-tó olaszországi vizei.

(3) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (2) bekezdésekben megállapított kivételek már nem indokoltak, különösen a tisztességes verseny vagy saját forrásaik szempontjából, megfelelő javaslatokat terjeszt a Tanács elé.

IV. CÍM

ADÓALANYOK

4. cikk

(1) „Adóalany”: az a személy, aki a (2) bekezdésben meghatározott bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.

(2) Az (1) bekezdésben említett gazdasági tevékenység a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenységét magában foglalja, beleértve a kitermelőipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint az egyéb szakmai tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül azon tevékenység is, amely bevétel elérése érdekében materiális vagy immateriális javak tartós hasznosítását foglalja magában.

illetően, amennyiben e tevékenységek terjedelme nem elhanyagolható.

A tagállamok az előbbieken megnevezett intézmények olyan tevékenységeit, amelyek a 13. vagy 28. cikk értelmében adómentességet élveznek, olyan tevékenységként kezelik, amelyeket azok hatóságként folytatnak.

V. CÍM

ADÓKÖTELES TEVÉKENYSÉGEK

5. cikk

Termékértékesítés

(1) „Termékértékesítés”: a materiális javak feletti tulajdonjog átengedése.

(2) Az elektromosáram-, gáz-, hő- és hűtési energia és hasonló materiális javaknak tekintendők.

(3) A tagállamok materiális javaknak tekinthetik a következőket:

- a) az ingatlanokkal kapcsolatos meghatározott jogok;
- b) olyan dologi jogok, amelyek birtokosuk számára használati jogot biztosítanak az ingatlan felett;
- c) részvények vagy ezzel egyenértékű érdekeltségek, amelyek az ingatlanra vagy annak egy részére jogilag, illetve ténylegesen tulajdon- vagy birtokjogot biztosítanak.

(4) Az (1) bekezdés értelmében értékesítésnek minősülnek továbbá a következők:

- a) a dologra vonatkozó tulajdon átruházása ellenérték fizetése fejében, hatóság által vagy nevében történt rendelkezés alapján vagy törvénynél fogva;
- b) a dolog olyan szerződés alapján történő átadása, amely a dolog meghatározott időtartamú bérletéről vagy lízingjéről szól, azzal a kikötéssel, hogy a tulajdont legkésőbb az utolsó esedékes részlet megfizetésével szerzik meg;
- c) a termékek bizományi szerződés alapján történő átruházása.

(5) A tagállamok az (1) bekezdés értelmében vett értékesítésnek tekinthetik a következőket:

- a) vállalkozási szerződés alapján elkészített ingó dolog értékesítése, azaz olyan ingó dolog átadása az átvevő részére, amelyet a vállalkozó olyan anyagokból vagy termékekből készített el vagy állított össze, amelyeket számára a megrendelő e célból adott át, és amelynél nem bír jelentőséggel, hogy a vállalkozó a felhasznált anyag egy részét maga biztosította vagy sem;
- b) meghatározott építési tevékenységek teljesítése.

(6) Az ellenérték fejében történő teljesítéssel egy tekintet alá tartozik, ha a terméket az adóalany a saját vállalkozásából személyes szükségletei, alkalmazottainak szükségletei kielégítése végett, vagy ingyenes juttatásként, vagy általában vállalkozásidegen célokra vonja ki, ha a kérdéses termék vagy annak alkotórészei után az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adót teljesen vagy részben levonták. Az üzleti célú termékmintákra vagy kis értékű ajándékokra azonban ez nem vonatkozik.

(7) A tagállamok ellenérték ellenében történő értékesítéssel azonos elbírálás alá vonhatják a következőket:

- a) az adóalany által üzletvitele keretében előállított, összeállított, kitermelt, megmunkált vagy feldolgozott, vásárolt vagy behozott termékek üzleti célra történő felhasználása, amennyiben az ilyen terméknek egy másik adóalanytól való megszerzése nem jogosítaná fel a hozzáadottérték-adó teljes levonására;
- b) a terméknek az adóalany által egy nem adóköteles tevékenységhez történő felhasználása, ha e termék beszerzése vagy felhasználása – az a) pontnak megfelelően – az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes vagy részleges levonására jogosította;
- c) a (8) bekezdésben meghatározott esetek kivételével, a termékek valamely adóalany vagy jogutódja által történő megtartása az adóköteles gazdasági tevékenység folytatásának megszüntetése után, ha e termékek beszerzése vagy felhasználása – az a) pontnak megfelelően – teljes vagy részleges adólevonásra jogosította.

(8) Az egész vagyon vagy annak egy részének átruházását egy társaságra – akár ellenérték fejében, akár ingyenesen vagy apportként történő bevitellel történik – a tagállamok úgy kezelhetik, mintha nem termékértékesítésről lenne szó, és az átruházás kedvezményezettjét az átruházó jogutódjának tekintik. A tagállamok adott esetben megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a verseny torzulásait elkerüljék azon esetekben, amikor a kedvezményezett nem teljes mértékben adóköteles.

6. cikk

Szolgáltatásnyújtás

(1) „Szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely az (5) cikk szerint nem minősül termékértékesítésnek.

Ez a tevékenység többek között lehet:

- immateriális javak átengedése függetlenül attól, hogy ezt a jogcímet létesítő okiratba foglalták-e vagy sem,
- kötelezettségvállalás valamely cselekménytől való tartózkodásra vagy valamely helyzet, állapot türése,
- szolgáltatásnyújtás, amelyet hatóság által vagy annak nevében történt rendelkezés vagy jogszabályi rendelkezés értelmében tettek.

(2) Ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősül a következő:

- a) a vállalkozás eszközeinek felhasználása az adóalany saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra, amennyiben az ilyen eszközök az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes vagy részleges levonására jogosítanak;
- b) az adóalany által ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra.

A tagállamok eltérhetnek az e bekezdésben foglaltaktól, amennyiben ezen eltérések nem eredményezik a verseny torzulását.

(3) A verseny torzulásának elkerülése érdekében a tagállamok – a 29. cikk szerinti konzultációval összhangban – az ellenérték fejében nyújtott szolgáltatással azonos elbírálásban részesíthetik az adóalany saját vállalkozása részére nyújtott szolgáltatását azon esetben, ha azt egy másik adóalany végezte volna, és e szolgáltatásnyújtás nem jogosította volna az előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teljes levonására.

(4) Azon adóalanyokat, amelyek a szolgáltatások nyújtásakor saját nevükben járnak el, de harmadik személyek javára tevékenykednek, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maguk kapták és nyújtották volna.

(5) Az 5. cikk (8) bekezdését a szolgáltatásnyújtásra azonos feltételek mellett kell alkalmazni.

7. cikk

Termékimport

„Termékimport”: a termékek behozatala az országnak a 3. cikkben meghatározott területére.

VI. CÍM

AZ ADÓKÖTELES TEVÉKENYSÉGEK HELYE

8. cikk

Termékértékesítés

(1) A termékértékesítés helyének minősül:

- a) abban az esetben, ha a terméket akár az értékesítő, akár az átvevő, akár harmadik személy adja fel, illetve fuvarozza el: az a hely, ahol a termék a feladás vagy az átvevőhöz való fuvarozás megkezdésének időpontjában található. Amennyiben a terméket az értékesítő vagy az ő költségére más – próbaüzemmel vagy anélkül – felállítja vagy összeszereli, akkor az értékesítés helyének az a hely minősül, ahol a felállítást vagy összeszerelést elvégzik. Ha a terméket más országban állítják fel vagy szerelik össze, mint ami az értékesítőé, akkor azon tagállam, amelybe a termékeket behozzák, megteszi a kettős adóztatás elkerüléséhez szükséges intézkedéseket;
- b) abban az esetben, ha a terméket nem adják fel vagy nem fuvarozzák: az a hely, ahol a termék az értékesítés időpontjában található.

(2) Amennyiben azon hely, ahonnan a terméket feladják vagy elfuvarozzák, nem az importáló ország területén található, akkor – az (1) bekezdés a) pontjától eltérően – a 21. cikk 2. pontja értelmében vett importőr szempontjából a termékértékesítés teljesítési helyének, valamint a további termékértékesítés teljesítési helyének azon országot kell tekinteni, ahova a termékimport irányul.

9. cikk

Szolgáltatásnyújtás

(1) Valamely szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a szolgáltatást nyújtó állandó telephelye van, ahonnan kiindulva a szolgáltatást nyújtja, vagy ezek hiányában, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található.

(2) Azonban:

- a) az ingatlanokkal kapcsolatos szolgáltatások esetén, ideértve az ingatlanügynökök és -szakértők szolgáltatásait, az építési munkák előkészítésére vagy összehangolására irányuló szolgáltatásokat, mint például az építésszek és építészkivitelező irodák munkái, a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol az ingatlan fekszik;

- b) valamely szállítási szolgáltatás helyének azon útvonalat kell tekinteni, ahol – figyelembe véve a meggett szállítási útszakaszt – a szállítás teljesül;

c) a következők vonatkozásában:

- a kulturális, a művészeti, a sport-, a tudományos, az oktatási, a szórakoztatási tevékenységek vagy hasonló tevékenységek, beleértve az ilyen tevékenységeket szervezők tevékenységét, valamint adott esetben az ezek teljesítéséhez járulékosan kapcsolódó tevékenységet,
- a szállításhoz járulékosan kapcsolódó tevékenységek, mint a be-, ki- és átrakodás és hasonló tevékenységek,
- ingó materiális javak becslése,
- ingó materiális javakon végzett munkák,

a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye az a hely, ahol a tevékenységet fizikailag végzik;

d) ingó materiális javak bérbeadása esetén, a szállítóeszközök bármely formájának kivételével, amelyeket a bérbeadó egy másik tagállamban történő felhasználás céljára az egyik tagállamból visz ki, a szolgáltatás teljesítési helye a használatbavétel helye;

e) a következő szolgáltatások esetében, amelyeket a Közösségen kívül letelepedettnek, vagy a Közösségen belül, de a szolgáltató országán kívül letelepedett adóalanyoknak nyújtanak, a teljesítés helyének az a hely minősül, ahol a címzett gazdasági tevékenységének székhelye vagy állandó telephelye található, vagy ezek hiányában, ahol a lakhelye vagy szokásos tartózkodási helye van:

- szerzői jogok, szabadalmak, licenciák, védjegyek és hasonló jogok átruházása és átengedése,
- reklámszolgáltatások,
- tanácsadói, mérnöki, tanácsadó irodai, ügyvédi, számviteli szolgáltatások és egyéb hasonló szolgáltatások, valamint az adatfeldolgozás és információszolgáltatás,
- valamely üzleti tevékenység gyakorlásától részben vagy egészben való tartózkodásra vagy az e) pontban említett valamely jog nem gyakorlására irányuló kötelezettségek,
- banki, pénzügyi és biztosítási tevékenység, beleértve a viszontbiztosítási szolgáltatást, a széfügyeletek kivételével,
- munkaerőkölcsönzés,
- az ezen e) pontban említett szolgáltatások körében a közvetítők szolgáltatásai, amelyek harmadik személyek nevében és azok javára járnak el.

(3) A kettős adóztatás, az adóztatás elmaradása, illetve a verseny torzulásának elkerülésére a tagállamok a (2) bekezdés e) pontjában leírt szolgáltatások és ingó materiális javak bérbeadása esetén rendelkezhetnek a következőképpen:

- a) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint belföldön lenne, úgy tekintik, hogy az a Közösségen kívül van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele ott történik;
- b) a szolgáltatás teljesítési helyét, amely e cikk szerint a Közösségen kívül lenne, úgy tekintik, hogy az mégis belföldön van, amennyiben a tényleges használat vagy a szolgáltatás igénybevétele belföldön történik.

VII. CÍM

ADÓKÖTELES ESEMÉNY ÉS AZ ADÓ FELSZÁMÍTHATÓSÁGA

10. cikk

(1) a) „adóköteles esemény”: olyan esemény, amely által az adó felszámítási kötelezettségének törvényes feltételei megvalósulnak;

b) az adó „felszámíthatósága” azon időpontban keletkezik, amikor az adóhatóság törvény alapján jogosulttá válik, hogy az adóalanyal szemben az adót követelje, függetlenül attól, hogy a tényleges megfizetés késleltetett lehet.

(2) Az adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága azon időpontban keletkezik, amikor a termék értékesítése vagy a szolgáltatás nyújtása megtörténik. Az 5. cikk (4) bekezdésének b) pontjában meghatározottakon kívüli termékértékesítés és olyan szolgáltatásnyújtás, amelyeknél folyamatos elszámolásokra és részletfizetésekre kerül sor, mindig azon időszak lejártakor minősül megtörténtnek, amelyre ezen elszámolások vagy részletfizetések vonatkoznak.

Amennyiben előlegfizetésekre kerül sor a termék leszállítását vagy a szolgáltatás teljesítését megelőzően, úgy az adó felszámíthatósága az ellenérték átvételének időpontjában keletkezik az ellenérték összegének megfelelő mértékben.

Az előző rendelkezésektől eltérően a tagállamok előírhatják, hogy az adó felszámíthatósága – egyes értékesítésekre vagy adóalanyok meghatározott csoportjaira vonatkozóan – a következő időpontokban keletkezzen:

- legkésőbb a számla vagy a számlát helyettesítő bizonylat kibocsátása, vagy
- legkésőbb az ellenérték átvétele, vagy

– az adóköteles esemény tényleges beállításának időpontját követő meghatározott időszakon belül, amennyiben a számla vagy a számlát helyettesítő bizonylat kiállítása nem, vagy csak később valósul meg.

(3) Behozott termékek esetén az adóköteles esemény és az adó felszámíthatósága azon időpontban keletkezik, amikor a termék a 3. cikk szerinti belföldre belép.

Amennyiben a behozott termékre vámok, mezőgazdasági leföldözések vagy a közös politika keretében bevezetett, azonos hatású terhek vonatkoznak, akkor a tagállamok az adóköteles esemény bekövetkeztét és az adó felszámíthatóvá válásának időpontját az említett közösségi kötelezettségek tényállásához és időpontjához köthetik.

Amennyiben a behozott termékre az említett közösségi adók egyike sem vonatkozik, a tagállamok az adóköteles esemény és az adó felszámíthatóvá válásának időpontjára vonatkozóan a hatályos vámszabályokat alkalmazzák.

Ha a behozatalra kerülő terméket a 16. cikk (1) bekezdésének A. részében említett, illetve a tranzit- avagy ideiglenes behozatal szerint vámkezelték, akkor az adóköteles eseményt kiváltó tényállás és az adó felszámíthatósága azon időpontban keletkezik, amikor a termék kikerül az említett eljárás alól és azt szabad forgalomba bocsátják.

VIII. CÍM

AZ ADÓALAP

11. cikk

A. Belföldön

(1) Az adóalap a következő:

- a) a b), c) és d) pontban nem említett termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás teljesítése esetén minden, ami a teljesítés ellenértékét képezi, amelyet az átadó vagy a szolgáltatást teljesítő ezért az értékesítésért az átvevőtől, a szolgáltatás címzettjétől vagy harmadik személytől kap vagy kapnia kell, beleértve az ezen értékesítés árával közvetlenül összefüggő támogatásokat;
- b) az 5. cikk (6) és (7) bekezdése szerinti termékértékesítések esetén a termékek, illetve a hasonló termékek vételára, vagy vételár hiányában a termékértékesítés időpontjában meghatározott önköltségi ár;
- c) a 6. cikk (2) bekezdésében említett értékesítés esetében az adóalany a szolgáltatás teljesítése érdekében felmerült kiadása;
- d) a 6. cikk (3) bekezdésében említett szolgáltatásnyújtás esetében a vonatkozó szolgáltatás szabadpiaci forgalmi értéke.

Valamely szolgáltatásnál a „szabadpiaci forgalmi érték” olyan összeg, amelyet a szolgáltatást igénybe vevőnek ugyanazon az értékesítési fázisban szokásos piaci áron egy független szolgáltatónak kellene fizetnie a szolgáltatásért belföldön, az értékesítés időpontjában, a szabad verseny feltételei mellett.

(2) Az adóalapba be kell számítani a következőket:

- a) az adók, vámok, leföldözések és díjak, kivéve magát a hozzáadottérték-adót;
- b) azon járulékos költségek – mint a jutalék, a csomagolási, szállítási és biztosítási költségek –, amelyeket a szolgáltatást teljesítő az átvevőre vagy a szolgáltatást igénybe vevőre terhel. A tagállamok járulékos költségeknek tekinthetnek olyan költségeket, amelyek külön megállapodás tárgyát képezik.

(3) Az adóalapba nem kell beszámítani a következőket:

- a) a korábbi fizetés miatt adott árengedmények;
- b) a vevőnek adott és az értékesítés időpontjában elszámolt árengedmények és visszatérítések;
- c) azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a vevőjétől, illetve a szolgáltatás megrendelőjétől annak nevében vagy a javára kifizetett összegek megtérítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel. Az adóalany a kiadások tényleges összegét, és nem eszközölhet előzetesen felszámított adólevonást, amennyiben ezeket ilyen terheli.

B. Termékimportnál

(1) Az adóalap a következő:

- a) Az importőr által fizetett, illetve fizetendő ár, amennyiben ez képezi az A. rész (1) bekezdésének a) pontja szerinti egyedüli ellenértéket;
- b) a szabadpiaci forgalmi érték, amennyiben nincs ár, vagy nem a fizetett, illetve fizetendő ár jelenti a behozott termékekért teljesített egyedüli ellenértéket.

A behozott terméknel a „szabadpiaci forgalmi érték” olyan összeg, amelyet az importőrnek ugyanazon az értékesítési fázisban szokásos piaci áron egy, az exportáló országban lévő szállítónak kellene fizetnie a termékért az adó felszámíthatóvá válásának időpontjában, a szabad verseny feltételei mellett.

(2) A tagállamok adóalapként elfogadják a 803/68/EGK rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott értéket.

⁽¹⁾ HL L 148., 1968.6.28., 6. o.

(3) Az adóalapba, amennyiben még nincsenek beszámítva, a következőket kell beszámítani:

- a) az importáló országon kívül esedékes, valamint a behozatal miatt fizetendő adók, vámok, lefoglalások és egyéb díjak, kivéve magát a felszámolandó hozzáadottérték-adót;
- b) azon járulékos költségek, mint a jutalék, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek, amelyek belföldön a termék első rendeltetési helyéig felmerültek.

Az „első rendeltetési hely” az a hely, amelyet a szállítólevélben vagy más olyan kísérő okmányban tüntettek fel, amellyel a terméket az importáló ország területére beviszik. Amennyiben ezen adat hiányzik, első rendeltetési helynek az a hely minősül, ahol az importáló tagállam területén belül az első átrakás történik.

Ugyanígy, az említett járulékos költségeket a tagállamok akkor is beleszámíthatják az adóalapba, ha azok egy másik rendeltetési helyre történő szállításból erednek, amennyiben ez a hely az adóköteles esemény keletkezésének időpontjában ismert.

(4) Az A. rész (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett tényezők az adóalapba nem számítanak be.

(5) Az ideiglenesen kivitt olyan termékeket illetően, amelyeket újra behoznak, miután azokat külföldön kijavították, átalakították, megmunkálták vagy feldolgozták, amennyiben a kivitel nem adómentes a 14. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint, a tagállamok intézkedésekkel biztosítják, hogy a hozzáadottérték-adó vonatkozásában az adózási megítélés a kész terméket illetően ugyanaz legyen, mint amelyet akkor alkalmaztak volna, ha a termékeken a fenti műveleteket belföldön végezték volna el.

C. Vegyes rendelkezések

(1) Lemondás, visszautasítás, illetve teljes vagy részleges nemfizetés avagy az értékesítés bekövetkezte utáni árengedmény esetén az adóalap a tagállamok által meghatározott feltételek szerint megfelelő mértékben csökken.

A tagállamok azonban a teljes vagy részleges nemfizetés esetén eltérhetnek e szabálytól.

(2) Amennyiben az adó összegének meghatározására vonatkozó információt nem azon tagállam valutájában adják meg, amelyben az adó felszámíthatóvá válik, az átszámítási árfolyamot a 803/68/EGK rendelet 12. cikke szerint kell meg határozni.

(3) A visszaváltható göngyölegek betétdíját illetően a tagállamok a következőképpen járhatnak el:

- vagy kizárhatják ezeket az adóalapból, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket, annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék, abban az esetben, ha a göngyöleget nem váltják vissza,
- vagy bevonhatják azokat az adóalapba, és egyidejűleg megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az adóalapot helyesbítsék, abban az esetben, ha a göngyöleget ténylegesen visszaváltják.

IX. CÍM

ADÓMÉRTÉK

12. cikk

(1) Az adóköteles ügyletekre azon adómértéket kell alkalmazni, amely az adóköteles esemény időpontjában hatályos. Azonban:

- a) a 10. cikk (2) bekezdése második és harmadik albekezdésének eseteiben azon adómértékét kell alkalmazni, amely az adó felszámíthatóvá válásakor hatályos;
- b) a 10. cikk (3) bekezdése második és harmadik albekezdésének eseteiben azon adómértékét kell alkalmazni, amely akkor hatályos, amikor a termékek szabad forgalomba bocsátását bejelentik.

(2) Az adómérték módosulása esetén a tagállamok a következőket tehetik:

- az (1) bekezdés a) pontjában előírt esetekben szabályokat alkotnak az olyan adómérték figyelembevétele érdekében, amelyet a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás időpontjában kell alkalmazni,
- elfogadják az összes megfelelő átmeneti intézkedést.

(3) A felszámítandó hozzáadottérték-adó általános mértékét minden tagállam az adóalap egy meghatározott százalékában állapítja meg, amelynek mértéke azonos a termékértékesítésre és a szolgáltatásnyújtásra.

(4) Bizonyos termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások esetén azonban magasabb és alacsonyabb adómértéket is meg lehet állapítani. Az egyes kedvezményes adómértékeket úgy állapítják meg, hogy normál esetben az ezen adómérték alkalmazásából keletkező hozzáadottérték-adó értékéből a 17. cikk szerinti teljes levonható hozzáadottérték-adót le lehessen vonni.

(5) Termékimportnál ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely az adott termék belföldi értékesítésére vonatkozik.

X. CÍM

ADÓMENTESSÉG

13. cikk

Adómentességek belföldön

A. Bizonyos közhasznú tevékenységek mentessége

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

- a) az állami postai szolgáltatások és az általuk végzett termékértékesítések, kivéve a személyszállítást és a távközlési szolgáltatásokat;
 - b) a kórházi és orvosi gyógykezelés, valamint az ehhez szorosan kapcsolódó olyan tevékenységek, amelyeket közintézmények, avagy az ilyen közintézményekkel szociális tekintetben összehasonlítható feltételek mellett működő intézmények, kórházak, rendelőintézetek, egészségügyi ellátási és diagnosztikai központok és egyéb hasonló jellegű hivatalosan elismert intézmények végeznek;
 - c) azon egészségügyi ellátások, amelyeket az érintett tagállam által meghatározott orvosi és paramedicinális hivatások gyakorlóí fejtenek ki;
 - d) az emberi szerv, vér és anyatej adása;
 - e) azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatása;
 - f) szolgáltatások, amelyeket személyek olyan önálló csoportjai nyújtanak, amelyek tevékenysége adómentes vagy amelyek tevékenységükért nem tartoznak adókötelezettséggel, és e szolgáltatásokat tagjaik részére a tevékenység gyakorlásának közvetlen céljaiért nyújtják, feltéve, hogy e csoportok tagjaiktól kizárólag a közös költségek mindenkori részéhez történő hozzájárulást követelik meg, és hogy e mentesség nem eredményezi a verseny torzulását;
 - g) szociális gondozással és szociális biztonsággal szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések, beleértve a szociális otthonok, közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által karitatív jellegűnek elismert intézmények szolgáltatásait és termékértékesítéseit;
- h) közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által karitatív jellegűnek elismert intézmények által végzett, a gyermek- és ifjúságvédelemmel szorosan összefüggő szolgáltatások és termékértékesítések;
 - i) a gyermek- és az ifjúságnevelés, az iskolai vagy felsőfokú oktatás, továbbképzés, vagy szakmai átképzés beleértve az ezekhez szorosan kapcsolódó szolgáltatások nyújtását vagy termékek értékesítését, amelyeket az ilyen céllal létrehozott közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert céllal létrehozott intézmények nyújtanak;
 - j) magántanárok iskolai vagy felsőfokú oktatási tevékenysége;
 - k) vallási és világnézeti elkötelezettségű intézmények tagjai által nyújtott, a b), g), h) és i) pontban megnevezett tevékenységek, tekintettel a lelkeség- és szolgálatra;
 - l) azon szolgáltatások és azzal szorosan összefüggő termékértékesítések, amelyeket alapszabályzatuknak megfelelő tagdíj ellenében politikai, szakszervezeti, vallási, hazafias, világnézeti elkötelezettségű, jótékonyági vagy társadalmi célokat követő, nonprofit jellegű intézmények nyújtanak tagjaik számára, azok közös érdekében feltéve, hogy e mentesség nem eredményezi a verseny torzulását;
 - m) meghatározott, a sporttal és a testedzéssel szoros kapcsolatban álló szolgáltatások, amelyeket nonprofit jellegű intézmények teljesítenek olyan személyek felé, amelyek sportolnak vagy edzenek;
 - n) bizonyos kulturális szolgáltatások és azzal szoros összefüggésben lévő termékértékesítés, amelyeket közintézmények vagy egyéb, az érintett tagállam által elismert intézmények teljesítenek;
 - o) a b), g), h), i), l), m) és n) pont szerinti adómentes szolgáltatást nyújtó vagy termékértékesítést végző szervezetek kizárólag saját javukra szervezett adománygyűjtési rendezvényei, feltéve, hogy az adómentesség nem eredményezi a verseny torzulását. A tagállamok minden szükséges korlátozást előírhatnak, különösen a rendezvények számának vagy az adómentes adomány összegének korlátozását illetően;
 - p) a hatósági engedéllyel végzett beteg- és sérültszállítási tevékenység, az e célra speciálisan felszerelt járművekben;
 - q) a közszolgálati rádió- és televízióintézmények, kivéve azok kereskedelmi jellegű tevékenységeit.
- (2) a) A tagállamok nem közintézményeknek minősülő intézmények esetén az e cikk (1) bekezdésének b), g), h), i), l), m) és n) pontjában előírt adómentességek megadását esetenként a következő feltételek teljesítésétől tehetik függővé:

- az érintett intézmények nem törekedhetnek rendszeres nyereség elérésére, az ennek ellenére keletkező esetleges nyereséget azonban nem szabad kiosztani, hanem a teljesített szolgáltatások fenntartására vagy javítására kell felhasználni,
 - a vezetést és az igazgatást, alapvetően önkéntes alapon, olyan személyeknek kell ellátniuk, amelyeknek sem saját személyükben, sem közvetítő személyeken keresztül nem fűződik közvetlen vagy közvetett érdekük az érintett tevékenységek eredményéhez,
 - hatósági árakat kell alkalmazni, illetve olyanokat, amelyek nem haladják meg a hatósági árakat; olyan tevékenységeknél pedig, amelyekre nincs hatósági ár, olyan árakat kell alkalmazni, amelyek alacsonyabbak a hozzáadottérték-adó alá tartozó üzleti vállalkozások hasonló szolgáltatásainak árainál,
 - az adómentességek nem eredményezhetik a hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett üzleti vállalkozások rovására a verseny torzulását.
- b) az (1) bekezdés b), g), h), i), l), m) és n) pontjában előírt adómentesség nem vonatkozik a szolgáltatásnyújtásra és a termékértékesítésre, amennyiben az:
- nem elengedhetetlen az adómentes tevékenységekhez,
 - alapvetően arra szolgál, hogy az intézmények számára kiegészítő bevételeket szerezzen azon tevékenységeken keresztül, amelyek közvetlenül versenyeznek a hozzáadottérték-adó megfizetésére kötelezett üzleti vállalkozások tevékenységeivel.
- B. Egyéb adómentességek**
- Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:
- a) a biztosítási és viszontbiztosítási ügyletek, beleértve az ehhez tartozó biztosítási ügynöki és közvetítői szolgáltatásokat;
- b) az ingatlanok lízingje és bérbeadása, kivéve a következőket:
1. a tagállamok törvényi fogalom meghatározásainak megfelelő szálláshelyadási szolgáltatás a szállodaiparban vagy a hasonló kereskedelmi ágazatokban, beleértve a nyári táborhelyeket vagy a kempingeket;
 2. járművek parkolására szolgáló helyek bérbeadása;
 3. tartósan beépített berendezések és gépek bérlete;
 4. széfügyletek.
- A tagállamok e mentesség alkalmazásának körét illetően további kivételeket írhatnak elő;
- c) a kizárólag e cikk vagy a 28. cikk (3) bekezdésének b) pontja alapján adómentes tevékenységekre szolgáló termékek értékesítése, amennyiben az ilyen termékekre nem vonatkozott előzetes adólevonás, valamint az olyan termékek értékesítése, amelyek beszerzését vagy előállítását – a 17. cikk (6) bekezdésének értelmében – az adó levonásából eleve kizárták;
- d) a következő ügyletek:
1. hitel nyújtása és közvetítése, valamint a hiteleknek a hitelező által történő kezelése;
 2. banki garancia közvetítése vagy bármilyen banki garancia vagy fedezetügylet, valamint a banki garanciát nyújtó által történő kezelés;
 3. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek a betétekre, a folyószámlákra, a fizetésekre, az átutalási forgalomra, a követelésekre, a csekkekre és az egyéb forgatható értékpapírokra vonatkoznak, kivéve a követelésbehajtást és a faktoringot;
 4. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, amelyek törvényes fizetőeszközként szolgáló devizákra, bankjegyekre és érmékre vonatkoznak, a gyűjteménydarabok kivételével, beleértve a bankjegyeket is; gyűjteménydarabok minősülnek az aranyból, ezüstből vagy más fémből készült érmék, valamint azon bankjegyek, amelyeket rendes körülmények között nem használnak törvényes fizetőeszközként, illetve amelyek numizmatikai értékkel rendelkeznek;
 5. azon ügyletek, beleértve a közvetítést is, de kivéve a kezelést és a letéti kezelést, amelyek részvényekre, gazdasági társaságokban vagy egyesületekben megtestesülő részesezésre, adóskötelezvényekre vagy egyéb értékpapírokra vonatkoznak, a következők kivételével:
 - termékek feletti rendelkezési jogot megtestesítő okmányok,
 - az 5. cikk (3) bekezdése szerinti jogok vagy értékpapírok;
 6. a tagállamok által meghatározott különleges befektetési alapok kezelése;
- e) belföldön érvényes postai szolgáltatás térítésére szolgáló postabélyegeknél, illetékbélyegeknél és egyéb hasonló bélyegeknél a feltüntetett ellenértéken történő értékesítése;

- f) fogadások, sorsolásos játékok és egyéb szerencsejátékok a tagállam által megállapított feltételek és korlátozások mellett;
- g) épületek vagy épületrészek, és a hozzájuk tartozó telkek értékesítése, a 4. cikk (3) bekezdésének a) pontjában megjelöltek kivételével;
- h) beépítetlen földterület értékesítése, a 4. cikk (3) bekezdésének d) pontjában megjelölt építési telkek kivételével.
- e) az exportáló személy által a termékek változatlan állapotban történő újbóli behozatala, amennyiben erre vámmentesség vonatkozik, illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hoznák be;
- f) az ingó javaknak az exportáló személy vagy megbízottja által történő újbóli behozatala, ha az ingó javakon egy másik tagállamban olyan munkát végeztek, amelyeket megadóztattak, és nincs lehetőség ezen adó levonására vagy visszatérítésére;

g) a termékimport, ha az a következőképpen fordul elő:

- a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében, amennyiben arra vámmentesség vonatkozik, illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hoznák be,
- nemzetközi szervezetek által, amelyeket a fogadó ország hatóságai, valamint az ilyen szervezetek tagjai ilyennek elismernek, az ilyen intézmények alapításáról szóló nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott feltételek és korlátozások mellett,
- azon tagállamokban, amelyek az Észak-atlanti Szerződés tagjai, e Szerződés többi tagjának fegyveres erői által, e fegyveres erők vagy polgári állományuk felhasználására, valamint kávéházai vagy éttermeik ellátására, amennyiben e fegyveres erők a közös védelmi feladatokban vesznek részt;

C. Választási lehetőségek

A tagállamok megengedhetik adóalanyaiknak, hogy az adózást válasszák a következő esetekben:

- a) ingatlanok lízingje és bérbeadása;
- b) a B. rész d), g) és h) pontja szerinti ügyletek.

A tagállamok korlátozhatják e választási lehetőség terjedelmét és meghatározzák gyakorlásának módjait.

14. cikk

Adómentességek behozatalnál

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

- a) azon termékek végleges behozatala, amelyeknek az adóalanyok által belföldön történő értékesítése mindenképpen adómentes;
- b) az árutovábbítási vámeljárást alá vont termékimport;
- c) azon termékek behozatala, amelyeket ideiglenes behozatali vámeljárással jelentettek be, s amelyekre ennek folytán vámmentesség vonatkozik, illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hoznák be;
- d) azon termékek végleges behozatala, amelyekre a közös vámtarifában meghatározottól eltérő, más vámmentesség vonatkozik, illetve vonatkozna akkor, ha azokat harmadik országból hoznák be. A tagállamoknak azonban lehetőségük van arra, hogy ne nyújtsanak adómentességet, amennyiben az a versenyfeltételeket jelentősen torzítaná a hazai piacon;

h) az értékesítés tárgyaként még nem szerepelt halászati termékeknek tengeri halászati vállalatok által történő behozatala a kikötőbe, nyers állapotban vagy értékesítési célokból tartósítva;

i) a termékimporttal kapcsolatos olyan szolgáltatások nyújtása, amelyeknek értékét a 11. cikk B. része (3) bekezdésének b) pontja értelmében az adóalap tartalmazza;

j) a központi bankok által történő aranyimport.

(2) A Bizottság a lehető leggyorsabban javaslatokat terjeszt a Tanács elé a közösségi adószabályokra annak érdekében, hogy az (1) bekezdés szerinti adómentességek alkalmazási körét, valamint azok végrehajtásának részletes szabályait pontosabban meghatározza.

E szabályok hatálybalépéséig a tagállamok a következőket tehetik:

- hatályban tartják a fenti rendelkezésekkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseiket,

- módosítják nemzeti rendelkezéseiket annak érdekében, hogy a Közösségen belül a verseny torzulásait, és főleg a nem adóztatást, illetve a kettős adóztatást a hozzáadottérték-adó területén csökkentsék,
- alkalmazzák azon közigazgatási eljárásokat, amelyek számukra az adómentesség biztosítása érdekében a legalkalmasabbnak tűnnek.

A tagállamok értesítik a Bizottságot, a Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot azon intézkedésekről, amelyeket a fenti rendelkezések alapján hoztak és hoznak.

15. cikk

Adómentességek kivételénél és hasonló ügyleteknél, valamint nemzetközi fuvarozás esetén

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint, hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

1. az olyan termékek értékesítése, amelyeket az eladó vagy annak megbízottja a 3. cikkben meghatározott országok területén kívülre küld vagy szállít;
2. az olyan termékek értékesítése, amelyeket a nem belföldön letelepedett vevő vagy annak megbízottja a 3. cikkben meghatározott országok területén kívülre küld vagy szállít; kivéve a szabadidős célú vízijárművek és a magántulajdonú légi járművek, valamint az egyéb, magán célra szolgáló járművek felszerelésére, üzemeltetésére és ellátására szolgáló termékeket, amelyeket a vevő maga szállított ki;
3. az olyan ingó javakon végzett munkából álló szolgáltatások, amely ingó javakat az ilyen munkának a 3. cikkben meghatározott országok területén belül történő elvégzése céljából vásároltak vagy hoztak be, és amelyeket a szolgáltatást nyújtó személy, vagy nem belföldön letelepedett ügyfele, illetve az azok nevében eljáró személy adott fel vagy szállított a 3. cikkben meghatározott országok területén kívülre;
4. a termékek értékesítése azon vízijárművek ellátása érdekében:
 - a) amelyeket a nyílt tengeren fizetett utasok szállítására, kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására használnak;
 - b) amelyeket a tengeren segély- vagy mentőhajóként, vagy part menti halászatra használnak; ez utóbbi esetben a hajó saját ellátmánya kivétel képez;
5. a 4. pont a) és b) alpontjában említett tengerjáró hajók szállításai, átépítése, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, valamint az e hajókba beépített vagy ezekben használt felszerelések – beleértve a halászati felszereléseket – vagy az üzemelésükhöz szükséges termékek szállítása, bérbeadása, javítása és karbantartása;
6. elsősorban a fizető nemzetközi forgalomban működő légi forgalmi társaságok által alkalmazott légi járművek szállítása, átépítése, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, valamint az e repülőgépekbe beépített vagy az ezekben használt termékek szállítása, bérbeadása, javítása és karbantartása;
7. a 6. pontban említett légi járművek ellátásához, üzemeltetéséhez szükséges termékek értékesítése;
8. az 5. pontban meghatározott tengerjáró hajók és rakományaik közvetlen szükségleteinek kielégítésére szolgáló szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások;
9. a 6. pontban meghatározott repülőgépek és rakományaik közvetlen szükségleteinek kielégítésére szolgáló szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások;
10. a termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások, ha azok a következőképpen fordulnak elő:
 - a diplomáciai és konzuli kapcsolatok keretében,
 - nemzetközi szervezetek részére, amelyeket a fogadó ország hatóságai, valamint az ilyen szervezetek tagjai ilyennek elismernek, az ilyen intézmények alapításáról szóló nemzetközi egyezményekben vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott feltételek és korlátozások mellett,
 - olyan tagállamban, amely az Észak-atlanti Szerződés tagja, és azt vagy e Szerződés többi tagjának fegyveres erői, vagy az azok polgári állományának felhasználására, valamint kantineik vagy éttermeik ellátására szánják, amennyiben e fegyveres erők közös védelmi feladatokat látnak el.

E mentességet a tagállamok által megállapított feltételek és korlátozások mellett addig kell alkalmazni, amíg el nem fogadják a közösségi adószabályozást.

Az adómentességet adó-visszatérítés útján is végre lehet hajtani;

11. az arany értékesítése a központi bankok számára;

12. a termékek értékesítése engedélyezett testületek számára, amelyek humanitárius, jótékonyági vagy oktatási tevékenységük keretében azokat kiviszik külföldre. E mentesség adó-visszatérítés útján valósulhat meg;

13. a szolgáltatások nyújtása, beleértve a szállítást és az azt kísérő ügyleteket is, de kivéve a 13. cikk értelmében mentesített szolgáltatásokat, amennyiben azok közvetlenül kapcsolódnak termékek tranzitjához vagy kiviteléhez, vagy olyan termékek behozatalához, amelyekre a 14. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja, továbbá a 16. cikk (1) bekezdése vonatkozik;

14. a mások nevében és mások javára eljáró brókerek és más közvetítők szolgáltatásai, amennyiben azok az e cikkben említett ügyletek, illetve a 3. cikk értelmében vett, nem belföldi ügyletek részét képezik.

E mentesség nem vonatkozik azon idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyokra, amelyek az utas nevében és javára olyan szolgáltatásokat nyújtanak, amelyeket más tagállamokban teljesítenek.

16. cikk

A nemzetközi áruforgalomhoz kapcsolódó különleges adómentességek

(1) Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, a 29. cikkben említett konzultáció fenntartásával a tagállamok egyedi intézkedéseket hozhatnak annak érdekében, hogy a következő ügyleteket vagy közülük egyeseket mentesítsenek a hozzáadottérték-adó megfizetése alól, amennyiben azok nem végső felhasználásra és/vagy végső fogyasztásra irányulnak, és amennyiben a szabad forgalomba bocsátás során felszámított hozzáadottérték-adó összege megfelel azon adó nagyságának, amelyet ezek behozatalakor vagy belföldön történő forgalmazáskor kellett volna felszámítani:

A. olyan termékek importja, amelyeket:

- a) a 68/312/EGK irányelv⁽¹⁾ szerinti vámeljárásnak és adott esetben ideiglenes raktározásnak kívánnak alávetni;
- b) a 69/75/EGK irányelv⁽²⁾ szerinti vámszabad területre vonatkozó eljárásnak kívánnak alávetni;

c) a 69/74/EGK irányelv⁽³⁾ szerinti vámraktározási eljárásnak kívánnak alávetni;

d) a 1496/68/EGK rendelet⁽⁴⁾ 4. cikke szerinti part menti és egyéb vizekre kívánnak engedni;

e) raktározási eljárásnak – a vámraktározást kivéve – vagy belső aktív feldolgozási eljárásnak kívánnak alávetni;

B. olyan termékek értékesítése, amelyeket a fenti A. részben felsorolt helyekre szállítanak vagy ott adják fel, és az ezekhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtása;

C. a fenti A. részben felsorolt helyeken teljesített és még mindig az ott felsorolt eljárások alá tartozó termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások;

D. olyan termékértékesítések, amelyek a 14. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában szereplő tranzit és ideiglenes behozatali eljárások alá tartoznak, valamint az ezekhez kapcsolódó szolgáltatásnyújtások.

(2) A tagállamok a 29. cikkben említett konzultációra tekintettel mentességet adhatnak az adó megfizetése alól olyan adóalany részére történő behozatalra és termékértékesítésre, amely ezeket adott állapotukban vagy feldolgozva kívánja kivinni, továbbá az adóalany exporttevékenységével összefüggésben álló szolgáltatásnyújtásokra legfeljebb az előző 12 havi kivitelnek megfelelő értékben.

(3) A Bizottság a lehető leghamarabb a Tanács elé terjeszti az (1) és (2) bekezdésben meghatározott ügyletekre vonatkozó hozzáadottérték-adó alkalmazásának közös szabályozására vonatkozó javaslatát.

XI. CÍM

ADÓLEVONÁS

17. cikk

Az adólevonási jog eredete és alkalmazási köre

(1) Az adó levonására vonatkozó jog azon időpontban keletkezik, amikor a levonható adó felszámíthatóvá válik.

(2) Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységéhez használta fel, az adóalany jogosult az általa fizetendő adóból levonni a következő összegeket:

- a) az olyan termékek és szolgáltatások után fizetendő, illetve megfizetett hozzáadottérték-adó, amelyet részére egy másik adóalany szállított vagy fog szállítani, illetve teljesített vagy teljesíteni fog;
- b) a behozott termékekre fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó;

⁽¹⁾ HL L 194., 1968.8.6., 13. o.

⁽²⁾ HL L 58., 1969.3.8., 11. o.

⁽³⁾ HL L 58., 1969.3.8., 7. o.

⁽⁴⁾ HL L 238., 1968.9.28., 1. o.

c) az 5. cikk (7) bekezdésének a) pontja és a 6. cikk (3) bekezdése szerint fizetendő hozzáadottérték-adó.

(3) A tagállamok továbbá biztosítják valamennyi adóalany részére a (2) bekezdésben meghatározott hozzáadottérték-adó levonását vagy visszatérítését, amennyiben az a termékeket és szolgáltatásokat a következő célokra használja fel:

a) a 4. cikk (2) bekezdése szerinti gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos, másik országban folytatott ügyletek, amelyek tekintetében előzetes adólevonásra keletkezett volna joga, ha ezeket belföldön végezte volna;

b) a 14. cikk (1) bekezdésének i) pontja, a 15. cikk és a 16. cikk (1) bekezdésének B., C. és D. része és (2) bekezdése szerinti adómentes ügyletek;

c) a 13. cikk B. részének a) pontjában és d) pontjának 1-5. alpontjában mentesített ügyletek, ha a szolgáltatás címzettje a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ezen ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékelexporttal kapcsolatos.

(4) A Tanács, lehetőleg 1977. december 31. előtt, a Bizottság javaslatára egyhangúlag olyan közösségi rendelkezéseket bocsát ki, amelyek alapján visszatérítést kell adni a (3) bekezdésnek megfelelően a nem belföldön letelepedett adóalanyok részére. Az ilyen közösségi rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok maguk állapítják meg a visszatérítés részleteit. Amennyiben az adóalany a Közösség területén kívül telepedett le, a tagállamok a visszatérítést megtagadhatják, vagy kiegészítő feltételektől tehetik függővé.

(5) Amennyiben az adóalany termékeket és szolgáltatásokat olyan értékesítéshez használ fel, amelyre a (2) és (3) bekezdés szerint adólevonási jog áll fenn, és ezzel egyidejűleg olyan értékesítéshez is, amelyre nézve nem áll fenn az adólevonási jog, úgy a hozzáadottérték-adó levonását csupán addig a mértékéig lehet megengedni, amely az először említett értékesítésre vonatkozik.

E levonható hányadot a 19. cikknek megfelelően az adóalany által teljesített összes értékesítésre alkalmazni kell.

A tagállamok azonban a következőket tehetik:

a) engedélyezik az adóalanyoknak, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön arányt alkalmazzon, ha minden ilyen részterületről külön nyilvántartást vezet;

b) kötelezik az adóalanyt, hogy üzleti tevékenysége valamennyi részterületére külön arányt alkalmazzon, és hogy valamennyi ilyen részterületről külön nyilvántartást vezessen;

c) engedélyezik vagy kötelezővé teszik, hogy az adóalany az adólevonást a termékek vagy szolgáltatások összességére vagy egy részére alkalmazza;

d) engedélyezik vagy kötelezővé teszik, hogy az adóalany az adólevonást az első albekezdésben megállapított szabállyal összhangban valamennyi termékre és szolgáltatásra alkalmazza, amelyeket az ott megnevezett ügylet céljaira használ fel;

e) engedélyezik, hogy amennyiben az adóalany által le nem vonható hozzáadottérték-adó jelentéktelen összegű, úgy azt figyelmen kívül lehessen hagyni.

(6) A Tanács a Bizottság javaslatára az ezen irányelv hatálybalépésétől számított négyéves időtartamon belül egyhangúlag megállapítja, hogy milyen kiadás esetén nem keletkezhet a hozzáadottérték-adó levonásának joga. Az üzleti tevékenységhez szorosan nem kapcsolódó kiadás esetén, mint a luxuskiadások, szórakozási célú kiadások és reprezentációs költségek az adólevonást semmilyen körülmények között nem lehet alkalmazni.

A fent említett rendelkezések hatálybalépéséig a tagállamok fenntarthatnak minden olyan kizárást, amely az ezen irányelv hatálybalépése idején fennálló nemzeti jogszabályban szerepel.

(7) A 29. cikkben előírt konzultáció fenntartásával, konjunkturális okokból az egyes tagállamok teljesen vagy részben kizárhatják az adólevonás köréből a beruházási javak, tárgyi eszközök vagy más eszközök egy részét vagy egészét. A tagállamok az azonos versenyfeltételek biztosítása érdekében az adólevonásból való kizárás helyett azon termékeket, amelyeket az adóalany maga állított elő, vagy amelyeket belföldön vásárolt meg, illetve külföldről hozott be, úgy is megadóztathatják, hogy ez az adó nem lépi túl azon hozzáadottértékadó-mértéket, amelyet e termékek beszerzése esetén kellene megfizetni.

18. cikk

Az adólevonási jog gyakorlásának szabályai

(1) Ahhoz, hogy adólevonási jogát gyakorolhassa, az adóalanyoknak

a) a 17. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti adólevonási joghoz a 22. cikk (3) bekezdése szerint kiállított számlával kell rendelkeznie;

b) a 17. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti adólevonási joghoz behozatali okmánnyal kell rendelkeznie, amely őt címettként vagy importőrként tünteti fel, és amelyből a fizetendő adóösszeget meg lehet állapítani, vagy amelynek alapján azt ki lehet számítani;

c) a 17. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti adólevonási joghoz meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak;

d) amikor a 21. cikk 1. pontjának alkalmazása esetén vevőként vagy szolgáltatás igénybevevőjeként kell megfizetnie az adót, meg kell felelnie az egyes tagállamok előírásainak.

(2) Az adó levonását az adóalany összesítve végzi, úgy, hogy az adott adómegállapítási időszakban keletkezett összes fizetendő adó összegéből levonja azon adó összegét, amelyre nézve, ugyanazon időszak alatt, levonási joga keletkezett és amelyet az (1) bekezdés rendelkezései szerint lehet érvényesíteni.

A tagállamok azonban megkövetelhetik, hogy a 4. cikk (3) bekezdése meghatározása szerinti, alkalmankénti ügyletet végző adóalanyok levonási jogukat csak az ügylet megvalósulásának időpontjában gyakorolják.

(3) A tagállamok megállapítják azon feltételeket és eljárási módokat, amelyek alapján az adóalany számára engedélyezni lehet azon adólevonást, amelyet az (1) és (2) bekezdés alapján nem gyakorolt.

(4) Amennyiben a megengedett levonások összege túllépi az adómegállapítási időszakra fizetendő adó összegét, a tagállamok engedélyezhetik a különbözet következő időszakra történő átvitelét vagy az általuk meghatározott szabályok szerinti visszatérítést.

Az egyes tagállamok azonban úgy is rendelkezhetnek, hogy a csekély összegű különbözetet sem átvinni, sem visszatéríteni nem lehet.

19. cikk

A levonható arányosított adó kiszámítása

(1) A 17. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerinti levonható arányosított adó a következő tört eredménye, amelynél:

- a számlálóban a 17. cikk (2) és (3) bekezdése szerint az adólevonásra jogosító éves tevékenység teljes, hozzáadottérték-adó nélkül számított összege szerepel,
- a nevezőben pedig a számlálóban szereplő, továbbá az adólevonásra nem jogosító éves tevékenység teljes, hozzáadottérték-adó nélkül számított összege szerepel. A tagállamok a nevezőbe bevonhatják mindazon szubvenciók összegét is, amelyek nem szerepelnek a 11. cikk A. része (1) bekezdésének a) pontjában.

Az arányosított adót éves alapon százalékban kell meg állapítani, és azt egész százalékegységre kell felkerekíteni.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérően a levonható arányosított adó kiszámítása során figyelmen kívül kell hagyni az adóalany olyan tárgyi eszközök teljesítéséből származó bevételeit, amelyet az saját üzleti céljaira használt fel. Figyelmen kívül kell hagyni az eseti ingatlan- és pénzügyi ügyleteket, továbbá a 13. cikk B. részének d) pontja szerinti ügyletekhez kapcsolódó árbevételeket, amennyiben ezek esetiek. Ha a tagállamok élnek a 20. cikk (5) bekezdésében szereplő lehetőséggel, vagyis a tárgyi eszközök vonatkozásában nem követelnek meg módosítást, akkor a levonható arányosított adó kiszámítása során figyelembe vehetik a tárgyi eszközök megvalósítását.

(3) Egy évre vonatkozó ideiglenesen érvényes arányosított adó az előző évi ügyletek alapján kiszámított arányosított adó lesz. Ha ilyen hivatkozás nem volt vagy az csak jelentéktelen mértékre vonatkozott, akkor az arányosított adót az adóhatóság ellenőrzése mellett ideiglenesen az adóalany becsüli fel a várható előrejelzések szerint. A tagállamok azonban fenntarthatják jelenlegi szabályozásukat.

Az ilyen ideiglenes arányosított adó alapján alkalmazott adólevonást módosítani kell, amikor a következő évben a végleges arányosított adót megállapítják.

20. cikk

Az adólevonások módosítása

(1) Az eredetileg elszámolt adólevonás módosítása a tagállamok által megállapított részletszabályok szerint történik, különös tekintettel amikor:

- a) az elszámolt adólevonás több vagy kevesebb, mint amelyre az adóalany jogosult volt;
- b) azon tényezők, amelyeket az adólevonás meghatározása során figyelembe vettek, a bevállás benyújtása után megváltoztak, különös tekintettel a meghíúsult vásárlások vagy kedvezmények esetén; a módosítást nem lehet elvégezni az olyan ügyleteknél, amelynél nem történt fizetés vagy részleges fizetés történt, amelynél a dolog megsemmisült, vagy amelynél megfelelően bizonyították vagy igazolták, hogy azt elvesztették vagy ellopták, valamint az 5. cikk (6) bekezdése szerinti kis értékű ajándékok és termékminták esetén. A tagállamok azonban megkövetelhetik a módosítást olyan ügyletek esetén, amelyek megfizetése nem vagy csak részben történt meg, valamint lopás esetén.

(2) A tárgyi eszközök esetén olyan módosítás történik, amely ötéves időtartamot ölel fel, beleértve azon évet is, amelyben a javakat előállították vagy beszerezték. Az éves módosítás csak egyötödét érinti azon adónak, amely e javakat terheli. A módosítás a következő években az adólevonási jogosultság változásainak figyelembevételével történik, azon évhez képest, amelyben a javakat beszerezték vagy előállították.

Az előző albekezdéstől eltérően a tagállamok a módosítás alapjára megállapíthatnak egy olyan időszakot, amely öt teljes évből áll, és amely az eszközök első használatbavételével kezdődik. A tárgyi eszközként megszerzett ingatlanok esetében a módosítási időszakot öt évtől tíz évre lehet növelni.

(3) A tárgyi eszközök módosítási időszak alatt történő teljesítése esetén a tárgyi eszközöket úgy kell tekinteni, mintha azokat a módosítási időszak lejártáig továbbra is az adóalany gazdasági tevékenységéhez használták volna fel. Az ilyen gazdasági tevékenységek akkor minősülnek teljes mértékben adókötelesnek, ha az adott tárgyi eszközök teljesítése adóköteles; és teljesen adómentesnek minősülnek akkor, ha teljesítésük adómentes. A módosítás ezen esetekben az egész fennmaradó módosítási időszakra egyszerre történik.

Az utóbbi esetben azonban a tagállamok eltekinthetnek a módosítás előírásától, ha a vevő olyan adóalany, amely az érintett tárgyi eszközöket kizárólag olyan ügyletekhez használja, amelyeknél a hozzáadottérték-adót le lehet vonni.

(4) A (2) és (3) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása céljából az egyes tagállamok a következőket tehetik:

- megállapítják a tárgyi eszközök fogalmát,
- megállapítják azon adóösszeget, amelyet a módosítás során figyelembe kell venni,
- meghoznak minden megfelelő intézkedést, annak biztosítása érdekében, hogy a módosításból indokolatlan előnyök ne származzanak,
- lehetővé tesznek igazgatási jellegű egyszerűsítéseket.

(5) Ha valamely tagállamban a (2) és a (3) bekezdés alkalmazásának gyakorlati következményei jelentéktelennek bizonyulnak, a tagállam a 29. cikk szerinti konzultáció fenntartásával az érintett tagállamon belüli összes adózási következmény és a főlösleges igazgatási munkák elkerülése érdekében lemondhat ezen bekezdések alkalmazásáról, feltéve, hogy ez nem vezet a verseny torzulásához.

(6) Amennyiben az adóalany az általános szabályozásról különös szabályozásra tér át, vagy fordítva, a tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az adóalanyok ne indokolatlan előnyöket, se indokolatlan hátrányokat ne élvezzenek.

XII. CÍM

AZ ADÓ FIZETÉSÉRE KÖTELEZETT SZEMÉLY

21. cikk

Az adó fizetésére kötelezett személy

A hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett személy a következő:

1. belföldi forgalomban:

- a) azon adóalany, aki adóköteles ügyletet folytat, a 9. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett adóköteles tevékenységek kivételével, amelyeket külföldön honos adóalany

végez. Ha az adóköteles tevékenységet külföldön honos adóalany végzi, a tagállamok rendelkezéseket hozhatnak, amelyek alapján az adót valamely más, a külföldön honos adóalanyon kívüli személy tartozik megfizetni. Ilyennek minősülhet többek között az adóképviseelő vagy azon személy, akinek érdekében az adóköteles tevékenységet alkalmazzák. A tagállamok meghatározhatják, hogy az adóalanyon kívüli, más személy legyen együttesen vagy egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért;

- b) olyan személyek, akik külföldön honos adóalany által teljesített, a 9. cikk (2) bekezdése e) pontja szerinti szolgáltatásokat vesznek igénybe; a tagállamok azonban előírhatják, hogy a szolgáltatást nyújtó legyen együttesen vagy egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért;

- c) bármely személy, aki hozzáadottérték-adót tüntet fel számlán vagy számlát helyettesítő bizonylaton;

2. importnál: azon személy vagy személyek, aki(ke)t azon tagállam, amelybe a termékeket importálják, az adó fizetésére kötelezett személynek jelöl meg, illetve ismer el.

XIII. CÍM

AZ ADÓ FIZETÉSÉRE KÖTELEZETT SZEMÉLYEK KÖTELEZETTSÉGEI

22. cikk

Kötelezettségek a belföldi forgalomban

- (1) Minden adóalany bejelenti, hogy adóalanyként folytatott tevékenységét mikor kezdte, mikor módosította vagy szüntette meg.

- (2) Minden adóalany megfelelően részletes elszámolást vezet, hogy lehetővé tegye a hozzáadottérték-adó felhasználását és annak adóhatóság általi ellenőrzését.

- (3) a) Minden adóalany a más adóalanyok részére teljesített termékértékesítésről és szolgáltatásnyújtásról számlát vagy azt helyettesítő bizonylatot állít ki, és annak másodpéldányát megőrzi.

Hasonló módon minden adóalany azon előlegekről számlát állít ki, amelyet más adóalanyoktól a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítése előtt kap.

- b) A számlán elkülönítve szerepel az adó nélküli ár és az egyes hozzáadottérték-adó mértékéhez kapcsolódó adóösszeg, valamint adott esetben fel kell tüntetni az adómentességet.
- c) A tagállamok megállapítják azon követelményeket, amelyek alapján egy bizonylatot számlának lehet tekinteni.

(4) Minden adóalany adóbevallást nyújt be az egyes tagállamok által meghatározott időtartamon belül. Ezen időtartam nem lehet két hónapnál hosszabb az adott adómegállapítási időszak végét követően. A tagállamok havi, kéthavi vagy negyedéves adómegállapítási időszakot állapíthatnak meg. A tagállamok azonban más időszakokat is megállapíthatnak, feltéve, hogy ezen adómegállapítási időszak az egy évet nem haladja meg.

A bevallásnak tartalmaznia kell az összes olyan adatot, amely szükséges a fizetendő adó, valamint az érvényesítendő adólevonás összegének megállapításához, beleértve adott esetben, amennyiben ez az adóalap megállapításához szükséges, az adó felszámításához és a levonás alapjául szolgáló ügyletek, továbbá az adómentes értékesítések teljes összegét is.

(5) Minden adóalany megfizeti az adóbevallás benyújtásakor az adólevonás érvényesítése után fennmaradó fizetendő hozzáadottérték-adó összegét. A tagállamok azonban az összeg megfizetésére más határidőt is megállapíthatnak, vagy időközi fizetést írhatnak elő.

(6) A tagállamok előírhatják, hogy az adóalany az előző év összes ügyletére kiterjedően készítsen bevallást a (4) bekezdés szerinti összes adat feltüntetésével. E bevallásnak tartalmaznia kell minden olyan adatot, amely az esetleges módosítás szempontjából szükséges.

(7) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy azon személyek, akik a 21. cikk 1. pontjának a) és b) alpontja szerint a külföldön letelepedett adóalanyok helyett az adó megfizetésére kötelezettek, vagy akik együttesen és egyetemlegesen felelősek az adó megfizetéséért, a fent említett bevallási és fizetési kötelezettségeket teljesítsék.

(8) A 17. cikk (4) bekezdése szerint meghozandó rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamok további kötelezettségeket is előírhatnak, amelyeket szükségesnek tartanak az adó helyes megállapítása és beszedése, továbbá az adókijátszás elkerülése érdekében.

(9) A tagállamok mentesíthetik az adóalanyokat:

- egyes kötelezettségek alól,
- minden kötelezettség alól, amennyiben az adott adóalanyok kizárólag adómentes tevékenységet végeznek,
- a fizetendő adó megfizetése alól, ha a fizetendő adó összege jelentéktelen.

23. cikk

A termékimporthoz kapcsolódó kötelezettségek

Termékimport esetén a tagállamok megállapítják a bevallások benyújtására és az azt követő fizetésre vonatkozó részletes szabályokat.

A tagállamok rendelkezhetnek különösen arról, hogy termékimport esetén az adóalanyoknak és az adó megfizetésére kötelezett személyeknek vagy ezek bizonyos csoportjainak nem kell a fizetendő hozzáadottérték-adót a behozatal időpontjában megfizetni, azzal a feltétellel, hogy az adót a 22. cikk (4) bekezdése szerint benyújtandó adóbevallásban feltüntették.

XIV. CÍM

KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOK

24. cikk

A kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozások

(1) Azon tagállamok, amelyekben a kisvállalkozások általános szabályok szerint történő adóztatása – azok tevékenysége vagy struktúrája miatt – nehézségekbe ütközne, az általuk megállapított korlátozások és előfeltételek mellett, de a 29. cikk szerinti konzultációra is figyelemmel egyszerűsített adómegállapítási és -beszedési szabályokat, például átalányadózási rendszereket, alkalmazhatnak az adó kivetésére és beszedésére, feltéve, hogy ez nem vezet az adó csökkentéséhez.

(2) Addig az időpontig, amelyet a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag állapít meg, amely azonban nem lehet későbbi időpont annál, amikor a behozatal adóztatása és a kivitel utáni adó-visszatérítés a tagállamok közötti kereskedelmi forgalomban megszüntetésre kerül, a következőket kell alkalmazni:

- a) Azon tagállamok, amelyek a Tanács 1967. április 1-jei második irányelvének 14. cikke szerinti választási lehetőséggel éltek, és adómentességeket, illetve degresszív adókedvezményeket vezettek be, fenntarthatják ezeket, valamint a rájuk vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket, amennyiben azok a hozzáadottérték-adó rendszerével összhangban állnak.

Azon tagállamok, amelyek adóalanyait mentesség illeti meg, ha éves forgalmuk kevesebb, mint a nemzeti valutában kifejezett 5 000 európai elszámolási egységnek megfelelő ellenérték, amelyet az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számítottak ki, felemelhetik ezen adómentességet 5 000 európai elszámolási egység határig.

Azon tagállamok, amelyek degresszív adókedvezményt alkalmaznak, e kedvezmény felső határát nem emelhetik fel, és e kedvezményt nem alakíthatják még kedvezőbbre;

- b) Azon tagállamok, amelyek e lehetőséggel nem éltek, adómentességet nyújthatnak azon adóalanyoknak, amelyek éves forgalma legalább az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számított 5 000 európai elszámolási

egységnek megfelelő nemzeti valutában kifejezett érték; adott esetben degresszív adókedvezményeket nyújthatnak azon adóalanyoknak, amelyek éves forgalma meghaladja azon felső határt, amelyet az adott tagállam a mentesség alkalmazására megszabott;

- c) Azon tagállamok, amelyekben adómentességgel rendelkeznek azon adóalanyok, amelyek éves forgalma eléri vagy meghaladja az ezen irányelv elfogadása napján érvényes átváltási árfolyamon számított 5 000 európai elszámolási egységnek megfelelő nemzeti valutában kifejezett értéket, e mentességet olyan mértékig emelhetik, hogy reálértékét megőrizték.

(3) Az adómentesség és a degresszív adókedvezmény fogalma a kisvállalkozások által alkalmazott termékértékesítésekre és szolgáltatásnyújtásokra vonatkozik.

A tagállamok meghatározott ügyleteket kizárhatnak a (2) bekezdésben előírt szabályozás alól. A (2) bekezdés rendelkezéseit semmi esetre sem lehet alkalmazni a 4. cikk (3) bekezdésében említett ügyletekre.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásának alapjául szolgáló forgalomnak minősül az 5. és 6. cikkben meghatározott termékértékesítésből és szolgáltatásnyújtásból származó – hozzáadottérték-adó nélküli – összeg adóalapot képező része, beleértve a 28. cikk (2) bekezdése szerint az előzetesen megfizetett adó visszatérítésével járó adómentes értékesítéseket, valamint a 15. cikk szerinti adómentes értékesítések összegét, a 13. cikk B. részének d) pontja szerinti ingatlan- és pénzügyi ügyletekből, továbbá a biztosítási szolgáltatásokból származó összegeket is, kivéve, ha ezen ügyletek eseti jellegűek.

A vállalkozás materiális vagy immateriális tárgyi eszközeinek elidegenítését azonban az összeg kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni.

(5) Azon adóalanyok, akikre adómentesség vonatkozik, nem jogosultak a 17. cikk szerinti adólevonásra, és számláikon vagy számlát helyettesítő bizonylataikon nem tüntethetnek fel hozzáadottérték-adót.

(6) Azon adóalanyok, akikre adómentesség vonatkozik, választhatják akár az általános szabályozást, akár az (1) bekezdés szerinti egyszerűsített szabályokat. Ez esetben jogosultak a nemzeti jogszabályokban esetleg szereplő degresszív adókedvezményekre.

(7) Azon adóalanyokat, akikre a degresszív adókedvezmény vonatkozik, az (1) bekezdés alkalmazásának fenntartásával az általános szabályozás alá tartozó adóalanyoknak kell tekinteni.

(8) A Bizottság a tagállamokkal folytatott konzultációt követően, négyévenként, először 1982. január 1-jén, jelentést tesz a cikk rendelkezéseinek alkalmazásáról a Tanácsnak. A Bizottság e

jelentéshez a nemzeti szabályozások hosszú távú konvergenciája érdekében, szükség esetén javaslatokat mellékel a következőkre:

- a) a kisvállalkozásokra vonatkozó különös rendelkezések javítása;
- b) a hozzáadottérték-adó vonatkozásában a mentességek és degresszív kedvezmények nemzeti szabályozásainak közelítése;
- c) a (2) bekezdésben említett 5 000 európai elszámolási egységű értékhatár közelítése.

(9) A Tanács megfelelő időpontban határoz arról, hogy az 1967. április 11-i első tanácsi irányelv 4. cikkében említett cél megvalósítása szükségessé tesz-e egy, a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás bevezetését, és adott esetben dönt e szabályozás alkalmazásának korlátairól és közös végrehajtási feltételeiről. Egy ilyen szabályozás bevezetéséig a tagállamok fenntarthatják saját külön szabályozásukat, amelyeket az e cikkben és a Tanács későbbi jogszabályaiban foglalt rendelkezéseknek megfelelően alkalmaznak.

25. cikk

A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer

(1) Azon mezőgazdasági termelőkre, amelyek esetén az általános szabályok alapján történő hozzáadottérték-adó-szabályozás vagy a 24. cikk szerinti egyszerűsített szabályozás alkalmazása nehézségeket okozna, az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők által beszerzett termékek és igénybe vett szolgáltatások után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó terhének kiegyenlítéseként a tagállamok az e cikk szerinti átalányadózási rendszert alkalmazhatják.

(2) E cikk alkalmazásában:

- „mezőgazdasági termelő”: olyan adóalany, amely tevékenységét az alább meghatározott vállalkozások valamelyikének keretében fejti ki,
- „mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely az egyes tagállamokban az A. mellékletben felsorolt termelőtevékenységek alapján ilyennek minősül,
- „átalányadót fizető mezőgazdasági termelő”: azon mezőgazdasági termelő, amely a (3) bekezdésben és a további bekezdésekben szereplő átalányadózási rendszer alá tartozik,
- „mezőgazdasági termék”: azon termék, amely az A. mellékletben felsorolt tevékenységek révén keletkezik, és amelyet az egyes tagállamok mezőgazdasági, erdészeti vagy halászati vállalkozásaiban termelnek,

- „mezőgazdasági szolgáltatás”: a B. mellékletben felsorolt szolgáltatások bármelyike, amelyet a mezőgazdasági termelő munkaejének és/vagy mezőgazdasági, erdészeti, halászati vállalkozások rendes felszerelésével végez,
- „előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó teher”: a tagállamok átalányadózási rendszere alá tartozó halászati, mezőgazdasági és erdészeti vállalkozásai által megvásárolt termékekre és szolgáltatásokra felszámított összes hozzáadottértékadó-teher, amennyiben azt egy általános hozzáadottértékadó-szabályozás alá tartozó mezőgazdasági termelő a 17. cikk szerint levonhatja,
- „átalányadó-térítési adókulcsok”: azon százalékos kulcsok, amelyeket a tagállamok a (3) bekezdés szerint megállapítanak, és az (5) bekezdésben említett esetekben alkalmaznak, hogy az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőknél elérhető legyen az előzetesen megfizetett hozzáadottérték-adó teher rögzített kulcs melletti visszatérítése,
- „átalányadó-térítés”: azon összeg, amely a (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési kulcsnak az átalányadót fizető mezőgazdasági termelő forgalmára történő alkalmazásával az (5) bekezdésben említett esetekben adódik.

(3) A tagállamok szükség esetén megállapítják az átalányadó-térítési adókulcsokat, s alkalmazásukat megelőzően közlik a Bizottsággal azok mértékét. Ezen adókulcsok kizárólag az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre érvényesek, s azokat az utolsó három év makrogazdasági statisztikai adatainak segítségével határozzák meg. Ez nem jelentheti, hogy az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők összességében olyan térítésben részesülnek, amely meghaladja az előzetesen felszámított hozzáadottértékadó-terhet. A tagállamok ezen adókulcsokat nulláig csökkenthetik. Az adókulcsokat a közelebbi fél százalékpontonra felfelé vagy lefelé lehet kerekíteni.

A tagállamok az átalányadó-térítési adókulcs mértékét az erdőgazdaságra, a mezőgazdaság egyes részterületeire és a halászatra eltérően állapíthatják meg.

(4) A tagállamok az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőket mentesíthetik az adóalanyokra a 22. cikk szerint vonatkozó kötelezettségek alól.

(5) A (3) bekezdésben előírt átalányadó-térítési adókulcsokat azon mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások adó nélkül vett árára alkalmazzák, amelyeket az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők olyan adóalanyoknak teljesítettek, amelyek nem átalányadót fizető mezőgazdasági termelők. E térítés kizárja az adólevonás minden egyéb formáját.

(6) A tagállamok megszabhatják, hogy az átalányadó-térítést fizesse meg:

a) vagy a terméket megvásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany. Ez esetben a terméket megvásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő adóalany a tagállamok által

megállapított szabályozás szerint vonhatja le az általa fizetendő hozzáadottérték-adóból az átalányadó-térítésnek azon összegét, amelyet az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek fizetett;

b) vagy a hatóság.

(7) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre vonatkozó átalányadó-térítés megfizetésének megfelelő ellenőrzésére.

(8) Az (5) bekezdésben nem említett mezőgazdasági termékek és mezőgazdasági szolgáltatások értékesítésénél úgy tekintik, hogy az átalányadó-térítés megfizetése a vásárló, illetve a szolgáltatást igénybe vevő által történik meg.

(9) Minden tagállamnak megvan a lehetősége arra, hogy az átalányadózási rendszer alól kivonja a mezőgazdasági termelők meghatározott csoportját, valamint azon mezőgazdasági termelőket, amelyeknél a hozzáadottérték-adó általános szabályozása, vagy adott esetben a 24. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített szabályozás nem okoz igazgatási nehézségeket.

(10) Minden átalányadót fizető mezőgazdasági termelőnek a tagállamok által megállapított szabályok és feltételek szerint joga van arra, hogy a hozzáadottérték-adó általános szabályozásának, vagy adott esetben a 24. cikk (1) bekezdése szerinti egyszerűsített szabályozásának alkalmazását válassza.

(11) Ezen irányelv hatálybalépését követő ötödik év lejártá előtti a Bizottság új javaslatokat terjeszt a Tanács elé a hozzáadottérték-adónak a mezőgazdasági termékek és szolgáltatások értékesítésére vonatkozó alkalmazásáról.

(12) Amennyiben a tagállamok élnek az e cikkben meghatározott lehetőséggel, akkor megállapítják a saját források rendszerének alkalmazására vonatkozó, a C. melléklet egységes számítási módszerének segítségével történő egységes hozzáadottértékadóalap-megállapítást.

26. cikk

Az idegenforgalmi tevékenységre vonatkozó különös szabályozás

(1) A tagállamok az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany esetén a hozzáadottérték-adót e cikk rendelkezései szerint alkalmazzák, amennyiben az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok az utasokkal szemben saját nevükben lépnek fel, és az utazás lebonyolítása érdekében más adóalanyok értékesítését és szolgáltatását használják fel. E cikk nem vonatkozik azon idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyokra, amelyek csupán közvetítőként tevékenykednek, és amelyekre a 11. cikk A. része (3) bekezdésének c) pontját kell alkalmazni. E cikk értelmében idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyoknak minősülnek az utazásszervezők is.

(2) Az utazási csomag tekintetében az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett összes tevékenységet olyan egyetlen szolgáltatásnak kell tekinteni, amelyet az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany az utazó részére teljesített. E szolgáltatás azon tagállamban adóköteles, amelyben az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany gazdasági tevékenységének azon székhelye vagy állandó telephelye található, ahonnan az iroda a szolgáltatást nyújtotta. E szolgáltatás vonatkozásában adóalappal és a 22. cikk (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett adó nélküli árnak az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany árrése minősül, vagyis az utasok által fizetendő hozzáadottérték-adó nélküli teljes összeg és az olyan tényleges, közvetlenül az utasok javára szolgáló költségek közötti különbség, amelyek az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanytól más adóalanyok szállításaiból és szolgáltatásaiból eredően merültek fel.

(3) Amennyiben azon ügyleteket, amelyekre az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany más adóalanyoknak adott megbízást, ezen más adóalanyok a Közösségen kívül teljesítették, úgy az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany szolgáltatása a 15. cikk 14. pontja szerinti adómentes közvetítői tevékenységgel azonos elbírálás alá tartozik. Amennyiben ezen ügyleteket mind a Közösségen belül, mind a Közösségen kívül bonyolítják, az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany szolgáltatásának csak azon része adómentes, amely a Közösségen kívüli szolgáltatásokra vonatkozik.

(4) Egyetlen tagállamban sem lehet alkalmazni levonást vagy visszatérítést azon adók tekintetében, amelyeket az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanytól más adóalanyok számláztak le a (2) bekezdés szerinti, közvetlenül az utasok javára szolgáló ügyletek miatt.

XV. CÍM

EGYSZERŰSÍTÉSI SZABÁLYOZÁSOK

27. cikk

(1) A Tanács, a Bizottság javaslatára egyhangúlag minden tagállamot felhatalmazhat arra, hogy ezen irányelvtől eltérő különös intézkedéseket vezessen be az adókiivetés egyszerűsítésére, vagy az adókiivászások és adókiivászások megakadályozására. Az adókiivetés egyszerűsítésére szolgáló intézkedések a végső fogyasztás stádiumában esedékes adó összegét csak jelentéktelen mértékben befolyásolhatják.

(2) Azon tagállam, amely az (1) bekezdésben megjelölt intézkedéseket be kívánja vezetni, tájékoztatja ezekről a Bizottságot, és minden szükséges adatot közöl a Bizottsággal.

(3) A Bizottság a többi tagállamot egy hónapon belül értesíti a tervezett intézkedésekről.

(4) A Tanács határozatát elfogadottnak kell tekinteni, ha a (3) bekezdés szerinti közlemény közzététele után két hónapon belül sem a Bizottság, sem valamelyik tagállam nem kérelmezi, hogy az ügyet a Tanácsban tárgyalják meg.

(5) Azon tagállamok, amelyek 1977. január 1-jén a fenti (1) bekezdésben meghatározott típusú különös intézkedéseket alkalmaztak, fenntarthatják azokat, amennyiben erről a Bizottságot 1978. január 1. előtt értesítik, továbbá azzal a feltétellel, hogy e különös intézkedések – amennyiben az adókiivetést egyszerűsítő intézkedésekről van szó – a fenti (1) bekezdésben megállapított követelménynek megfelelnek.

XVI. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

28. cikk

(1) Az 1967. április 11-i második tanácsi irányelv 17. cikkének első négy francia bekezdésében foglalt rendelkezések alapján a tagállamok által hatályba léptetett előírásokat az ezen irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések hatálybalépésének időpontjától nem kell alkalmazni.

(2) A kedvezményes adómértékeket és az előzetesen megfizetett adó visszatérítésével járó adómentességeket, amelyek 1975. december 31-én hatályban vannak és megfelelnek a 1967. április 11-i második tanácsi irányelv 17. cikke utolsó francia bekezdésében szereplő feltételeknek, fenn lehet tartani a Tanács által a Bizottság javaslatára egyhangúlag megállapított időpontig, amely azonban nem lehet későbbi időpont annál, amikor megszüntetik az import megadóztatását és az exportálás adómentességét a tagállamok közötti kereskedelmi forgalomban. A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az adóalanyok bevallják az ezen műveletekkel kapcsolatos saját források meghatározásához szükséges adatokat.

A Bizottság jelentése alapján a Tanács minden ötödik évben felülvizsgálja a fent említett kedvezményes adómértékeket és adómentességeket, és adott esetben – egyhangúlag, a Bizottság javaslata alapján eljárva – meghozza a szükséges intézkedéseket azok fokozatos megszüntetésének biztosítására.

(3) A (4) bekezdés szerinti átmeneti időszak alatt a tagállamok a következőket tehetik:

- az E. mellékletben felsorolt 13., illetve 15. cikk alapján mentesített ügyleteket továbbra is megadóztatják;
- az F. mellékletben felsorolt tevékenységeket az érintett tagállamban fennálló feltételek mellett továbbra is mentesítik;
- az adóalanyoknak lehetőséget biztosítanak arra, hogy a G. mellékletben megállapított követelmények szerint mentesített ügyletek adóztatását válasszák;
- továbbra is alkalmazzák azon rendelkezéseket, amelyek a 18. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében megállapított egyidejű adólevonás elvétől eltérnek;

- e) továbbra is alkalmazzák az 5. cikk (4) bekezdésének c) pontjától, a 6. cikk (4) bekezdésétől és a 11. cikk A. része (3) bekezdésének c) pontjától eltérő rendelkezéseket;
- f) előírják, hogy az adóalapot az eladási ár és a vételi ár közötti különbség képezze az olyan épületek és építési telkek értékesítésénél, amelyeket viszonteladási szándékkal szerzett olyan adóalany, amely a megszerzés alkalmával nem volt jogosult adólevonásra;
- g) a 17. cikk (3) bekezdésétől és a 26. cikk (3) bekezdésétől eltérően, az adólevonásra nem jogosult idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyoknak a 26. cikk (3) bekezdésében említett szolgáltatásait továbbra is mentesítik. Ezen eltérési lehetőséget azon utazási ügynökökre is alkalmazni lehet, amelyek az utasok nevében és azok javára tevékenykednek.

(4) Az átmeneti időszakot egyelőre öt évben állapítják meg, 1978. január 1-jei kezdettel. Legkésőbb ezen időtartam lejárta előtt hat hónappal – és a későbbiekben szükség szerint – a Tanács a Bizottság jelentése alapján áttekinti a helyzetet a (3) bekezdésben felsorolt eltérésekre tekintettel, és a Bizottság javaslatára egyhangú határozatot hoz ezen eltérések teljes vagy részleges megszüntetéséről.

(5) Az átmeneti időszak lejártával a személyszállítást a Közösségen belüli útszakaszra a kiindulási országban adóztatják meg, összhangban a Bizottság által előterjesztett, a Tanács által egyhangúlag elfogadott részletes eljárási szabályokkal.

XVII. CÍM

HOZZÁADOTTÉRTÉK-ADÓ BIZOTTSÁG

29. cikk

(1) Létrejön a hozzáadottérték-adóval foglalkozó tanácsadó bizottság (a továbbiakban „bizottság”).

(2) A bizottság a tagállamok képviselőiből és a Bizottság képviselőjéből áll.

A bizottság elnöke a Bizottság képviselője.

A bizottság titkársági ügyeit a Bizottság látja el.

(3) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

(4) A bizottság, azon pontokon kívül, amelyekről ezen irányelv szerint konzultációt kell folytatni, a hozzáadottérték-adó körébe tartozó közösségi rendelkezések alkalmazását érintő olyan kérdéseket vizsgál meg, amelyeket az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére terjeszt elő.

XVIII. CÍM

VEGYES RENDELKEZÉSEK

30. cikk

Nemzetközi egyezmények

A Tanács a Bizottság javaslatára, egyhangúlag eljárva bármely tagállamot felhatalmazhatja arra, hogy harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel olyan egyezményt kössön, amely ezen irányelvtől eltéréseket tartalmazhat. Azon állam, amely ilyen egyezményt kíván kötni, erről értesíti a Bizottságot, és közli a Bizottsággal az elbíráláshoz szükséges összes adatot. A Bizottság egy hónapon belül tájékoztatja a többi tagállamot.

A Tanács határozatát elfogadottnak kell tekinteni, ha az ügyet a többi tagállam az előző bekezdés szerinti tájékoztatását követő két hónapon belül a Tanácsban nem tárgyalta meg.

31. cikk

Elszámolási egység

(1) Az ezen irányelvben alkalmazott elszámolási egység a 75/250/EGK határozatban ⁽¹⁾ meghatározott európai elszámolási egység (EEE).

(2) E számítási egységnek nemzeti valutára történő átszámításánál a tagállamok az ezen átszámításból adódó összegeket legfeljebb 10 %-kal felfelé vagy lefelé kerekíthetik.

32. cikk

Használt fogyasztási cikkek

A Tanács, a Bizottság javaslatára 1977. december 31. előtt egyhangúlag elfogadja a használt cikkek, művészeti tárgyak, régiségek és gyűjteménydarabok adóztatására vonatkozó közösségi szabályozást.

Amíg e közösségi szabályozás alkalmazhatóvá válik, a tagállamok hatályban tarthatják az e területen ezen irányelv hatálybalépésekor alkalmazott különös szabályozást.

33. cikk

Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, ezen irányelv rendelkezései nem gátolják a tagállamokat abban, hogy a biztosítási szerződésekkel, a fogadásokkal és szerencsejátékokkal kapcsolatos adókat, jövedéki adókat, illetékbélyegeket és, még általánosabban olyan adókat, illetékeket vagy terheket vezessenek be és tartsanak fenn, amelyek nem forgalmiadó-jellegűek.

⁽¹⁾ HL L 104., 1975.4.24., 35. o.

XIX. CÍM

36. cikk

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Az 1967. április 11-i első tanácsi irányelv 2. cikkének negyedik bekezdése és 5. cikke hatályát veszti.

34. cikk

A tagállamokkal folytatott konzultáció után, először 1982. január 1-jén majd utána kétévenként a Bizottság jelentést terjeszt a Tanács elé a közös hozzáadottértékadó-rendszer működéséről a tagállamokban. E jelentést a Tanács továbbítja az Európai Parlamentnek.

37. cikk

A hozzáadottérték-adóról szóló, 1967. április 11-i 67/228/EGK második tanácsi irányelv minden tagállamban hatályát veszti azon időponttól kezdődően, amikor ezen irányelv rendelkezéseit alkalmazzák.

35. cikk

A Tanács az adott időpontban a Bizottság javaslatára az Európai Parlament és a Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye után, a közös piac érdekében egyhangúlag további irányelveket fogad el, amelyek a közös hozzáadottértékadó-rendszer tökéletesítését célozzák, különös tekintettel a tagállamok által foganatosított eltérések fokozatos korlátozása, illetve megszüntetése érdekében, azért, hogy az egyes nemzeti hozzáadottértékadó-rendszerek teljes összhangját ériék el, és ezzel a 1967. április 11-i első tanácsi irányelvnek 4. cikkében foglalt cél megvalósítását lehetővé tegyék.

38. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1977. május 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. SILKIN

A. MELLÉKLET

A MEZŐGAZDASÁGI TERMELŐTEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

- I. NÖVÉNYTERMESZTÉS
 1. Általános mezőgazdaság, beleértve a szőlőtermesztést is
 2. Gyümölcsstermesztés (beleértve az olajbogyó-termesztést is), valamint a zöldség-, virág- és dísznövénytermesztés, szabadtéri és melegházi egyaránt
 3. Gomba- és fűszertermesztés, vetőmagvak és szaporítóanyagok termesztése, kertészetek üzemeltetése

- II. ÁLLATTENYÉSZTÉS FÖLDMŰVELÉSSEL EGYÜTT
 1. Általános állattartás
 2. Baromfitenyésztés
 3. Nyúltenyésztés
 4. Méhészet
 5. Selyemhernyó-tenyésztés
 6. Csigatenyésztés

- III. ERDŐGAZDÁLKODÁS

- IV. HALÁSZAT
 1. Édesvízi halászat
 2. Haltenyésztés
 3. Kagyló- és osztrigatenyésztés, valamint egyéb puhatestűek és rákok tenyésztése
 4. Békatenyésztés

- V. Mezőgazdasági termelésnek minősülnek azon feldolgozási műveletek, amelyeket a gazda lényegében mezőgazdasági termelésből származó termékeken, rendszerint a földművelési, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban használt eszközökkel végez.

B. MELLÉKLET

A MEZŐGAZDASÁGI SZOLGÁLTATÁSOK JEGYZÉKE

Mezőgazdasági szolgáltatásnak minősülnek az olyan szolgáltatások, amelyek rendszerint a mezőgazdasági termelést kísérik, különösen a következők:

- talajművelés, aratás, cséplés, prézelés, szüretelés, betakarítás, vetés és ültetés
 - csomagolás és piacra előkészítés, mint például mezőgazdasági termékek szárítása, tisztítása, aprítása, fertőtlenítése és silózása
 - mezőgazdasági termékek tárolása
 - állatállomány gondozása, tenyésztése és hizlalása
 - rendszerint mezőgazdasági, erdőgazdálkodási vagy halgazdasági vállalkozásokban alkalmazott eszközök mezőgazdasági célokra történő bérbeadása
 - technikai segítségnyújtás
 - gyomirtás és kártevők irtása, növények és földek permetezése, szórása
 - öntöző- és talajvízelvezető berendezések üzemeltetése
 - fák metszése és kivágása, valamint egyéb erdőgazdálkodási szolgáltatások.
-

C. MELLÉKLET ⁽¹⁾

EGYSÉGES SZÁMÍTÁSI MÓDSZER

- I. Valamennyi mezőgazdasági és erdészeti, valamint halászati vállalkozás alkalmazásában a hozzáadott érték kiszámításánál az alábbi tényezőket kell a hozzáadottérték-adó nélkül figyelembe venni:
1. a végső termelés összértéke, beleértve a mezőgazdasági termelő IV. pontban szereplő „mező- és vadgazdálkodási termékek”, valamint a lenti V. pontban szereplő „nyers fa” osztályokban történt saját vállalkozása céljára történő felhasználását is, valamint az A. melléklet V. pontjában szereplő feldolgozási tevékenységek kibocsátását;
 2. az 1. pontban említett termelés megvalósításához szükséges beszerzések összértéke;
 3. az A. és B. mellékletekben felsorolt tevékenységekkel kapcsolatos bruttó állótőke-felhalmozás.
- II. Az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők levonásra jogosító bevitelének és kibocsátásának meghatározásához az általános szabályok szerinti hozzáadottértékadó-rendszer alá tartozó mezőgazdasági termelők bevitelét és kibocsátását le kell vonni a nemzeti számlákból, a I. bekezdésben feltüntetett tényezők figyelembe vétele mellett.
- III. Az átalányadót fizető mezőgazdasági termelők hozzáadott-értéke egyenlő a végső termelés I.1. pont szerint kiszámított – hozzáadottérték-adó nélkül vett – összértékének és a beszerzések I.2. pont szerinti összértékének, valamint az I.3. pont szerinti bruttó állótőke-felhalmozás növekedése értékének különbözetével. E tényezők csak az átalányadót fizető mezőgazdasági termelőkre vonatkoznak.
- IV. MEZŐ- ÉS VADGAZDÁLKODÁSI TERMÉKEK

EKSH kódszám

Gabonafélék (kivéve rizs)

Búza és tönköly	10.01.11	1
	10.01.19	1
Téli búza és tönköly	–	
Tavaszi búza	–	
Durumbúza	10.01.51	
	10.01.59	
Téli búza	–	
Tavaszi búza	–	
Rozs és kétszeres		
Rozs	10.02.00	
Téli rozs	–	
Tavaszi rozs	–	
Kétszeres	10.01.11	2
	10.01.19	2

⁽¹⁾ A mellékletben használt osztályozás megegyezik az Európai Közösségek Statisztikai Hivatalának (EKSH) Mezőgazdasági Elszámolásaiban használttal.

	<i>EKSH kódszám</i>	
Árpa	10.03.10	
	10.03.90	
Tavaszi árpa	–	
Téli árpa	–	
Zab és nyári kétszeres		
Zab	10.04.10	
	10.04.90	
Nyári kétszeres	–	
Kukorica	10.05.10	
	10.05.92	
Egyéb gabonafélék (kivéve rizs)		
Hajdina	10.07.10	
Köles	10.07.91	
Cirok	10.07.95	
Kanáriköles	10.07.96	
Máshol nem szereplő gabonafélék (kivéve rizs)	10.07.99	
Rizs (hántolatlan)	10.06.11	
Hüvelyesek		
Száras borsó és takarmányborsó	07.05.11	
Száras borsó (kivéve takarmány)	–	
Száras borsó (kivéve csicsriborsó)	–	
Csicsriborsó	–	
Takarmányborsó	–	
Karóbab, disznóbab és lóbab		
Karóbab (paszuly)	07.05.15	
Disznóbab és lóbab	07.05.95	
Egyéb hüvelyesek		
Lencse	07.05.91	
Bükköny	12.03.31	2
Farkasbab	12.03.49	2
Máshol nem szereplő hüvelyesek, hüvelyes keverékek, valamint gabona-hüvelyes keverékek	07.05.97	
Gumós növények (brassica-félék takarmány célra)		
Burgonyafélék		
Burgonya (kivéve vetőburgonya)		
Korai burgonya	07.01.13	
	07.01.15	
Késői burgonya	07.01.17	
	07.01.19	
Vetőburgonya	07.01.11	
Cukorrépa	12.04.11	

EKSH kódszám

Mángoldok és takarmányrépák; karórépa, takarmány-sárgarépa, tarlórépa, egyéb gumósok és takarmány káposzták

Mángold és takarmányrépa	}	12.10.10	
Karórépa, takarmány-sárgarépa, tarlórépa			
Karórépa			
Takarmány-sárgarépa/fehérarépa			
Takarmánykáposzta és marhakáposzta		12.10.99	2
Egyéb gumósok és takarmány káposzták			
Csicsóka		07.06.10	
Édesburgonya		07.06.50	
Máshol nem szereplő gumósok és takarmánykáposzták		07.06.30	
		12.10.99	3

Ipari növények

Olajos magvúak és olajtartalmú gyümölcsök (kivéve olíva)

Repce és repcemag	12.01.91
Téli repce	–
Nyári repce	–
Káposztarepce	–
Napraforgómag	12.01.95
Szójabab	12.01.40
Ricinusmag	12.01.50
Lenmag	12.01.61
	12.01.69
Szezám-, kender-, mustár- és mákmag	
Szezámmag	12.01.97
Kendermag	12.01.94
Mustármag	12.01.92
Olajmák és mákmag	12.01.93

Textilnövények

Len	54.01.10
Kender	57.01.10

Feldolgozatlan dohány (szárított dohány is)

24.01.10
24.01.90

Komló

12.06.00

Egyéb ipari növények

Cikóriagyökér	12.05.00
---------------	----------

Gyógynövények, aroma- és fűszernövények, valamint illatanyag-kivonásra termesztett növények

Sáfrány	09.10.31
Kömény	07.01.82

Gyógynövények, aroma- és fűszernövények, valamint máshol nem szereplő illatanyag-kivonásra termesztett növények	}	09.09 (11–13–15–17–18)
		09.10 (11–20–51–55–71)
		12.07 (10–20–30–40–50–60–70–80–91–99)

Friss zöldségek

Káposztafélék emberi fogyasztásra

Karfiol	07.01.21
	07.01.22

	<i>EKSH kódszám</i>	
Egyéb káposztafélék		
Kelbimbó	07.01.26	
Fejes káposzta	} 07.01.23	
Vörös káposzta		
Kelkáposzta	} 07.01.27	1
Zöld káposzta		
Másutt nem szereplő káposzták		
Káposztákon kívüli, leveles száras zöldségek		
Zeller és zellergumó	07.01.51 07.01.53 07.01.97	2
Póréhagyma	07.01.68	
Fejes saláta	07.01.31 07.01.33	
Endívia	07.01.36	1
Spenót	07.01.29	
Spárga	07.01.71	
Fodros cikória	07.01.34	
Articsóka	07.01.73	
Egyéb leveles és száras zöldségek		
Galambbegysaláta	07.01.36	2
Hosszúlevelű articsóka	07.01.37	
Kapor	07.01.91	
Rebarbara	} 07.01.97	1
Zsázsa		
Petrezselyem		
Brokkoli		
Másutt nem szereplő leveles és száras zöldségek		
Gyümölcsük miatt termesztett zöldségfélék		
Paradicsom	07.01.75 07.01.77	
Uborka	07.01.83 07.01.85	
Dinnye	08.09.10	
Padlizsán, tojás- és úritök, cukkini	07.01.95	
Édes paprika	07.01.93	
Egyéb gyümölcsük miatt termesztett zöldségfélék	07.01.97	3
Gyökeres és gumós növények		
Karalábé	07.01.27	2
Fehérrépa	} 07.01.54	
Sárgarépa		
Fokhagyma	07.01.67	
Hagyma és mogoróhagyma	07.01.(62–63–66)	
Cékla	} 07.01.56 07.01.59b	
Saláta bakszakáll és feketegyökér		
Egyéb gyökeres és gumós növények (metélőhagyma, retek, torma)		
Hüvelyes zöldségek	07.01.41	
Zöldborsó	07.01.43	

	EKSH kódszám	
Bab	07.01.45	
	07.01.47	
Egyéb hüvelyes zöldségek	07.01.49	
Termesztett gomba	07.01.87	
Friss gyümölcs, citrusféléket is beleértve (kivéve szőlő és olíva)		
Étkezési alma és körte		
Étkezési alma	08.06 (13–15–17)	
Étkezési körte	08.06 (36-38)	
Boralma és borkörte		
Boralma	08.06.11	
Borkörte	08.06.32	
Csonthéjasok		
Ószibarack	08.07.32	
Sárgabarack	08.07.10	
Cseresznye	08.07 (51-55)	
Szilva (mindenféle)	08.07 (71-75)	
Egyéb csonthéjasok	08.07.90	
Diófélék		
Dió	08.05.31	
Mogyoró	08.05.91	
Mandula	08.05.11	
	08.05.19	
Gesztenye	08.05.50	
Egyéb diófélék (kivéve trópusi diók)		
Pisztácia	08.05.70	
Másutt nem szereplő diófélék	08.05.97	1
Egyéb fán termő gyümölcsök		
Füge	08.03.10	
Birsalma	08.06.50	
Másutt nem szereplő fán termő gyümölcsök (kivéve trópusi)	08.09.90	1
Szamóca		
Bogyós gyümölcsök		
Fekete és piros ribiszke		
Fekete ribiszke	08.08.41	
Piros ribiszke	08.08.49	1
Málna		
Köszméte	08.08.90	1
Egyéb bogyós gyümölcsök (pl. kerti szeder)	08.09.90	2
Citrusfélék		
Narancs	08.02 (21–22–24–27)	
Mandarin és klementin	08.02 (32-36)	
Citrom	08.02.50	
Grapefruit	08.02.70	

	EKSH kódszám	
Egyéb citrusfélék	08.02.90	
Cédrárcitrom	–	
Zöldcitrom (lime)	–	
Bergamottnarancs	–	
Másutt nem szereplő citrusfélék	–	
Szőlő és olíva		
Szőlő		
Csemegeszőlő	08.04 (21-23)	
Egyéb szőlő (bor-, gyümölcsle-, és mazsola készítésére)	08.04 (25-27)	
Olíva		
Étkezési olíva	07.01.78	
Egyéb olíva (olívaolaj készítésére)	07.01.79	
	07.03.13	
Egyéb növényi termékek		
Takarmánynövénye ⁽¹⁾	12.10.99	1
Faiskolai termékek		
Gyümölcsfák és bokrok	06.02 (19–40–51–55)	
Szőlővesszők	06.02 (10-30)	
Díszfák és bokrok	06.02 (71–75–79–98)	
Erdészeti csemeték és oltványok	06.02.60	
Főként fonásra használt növényi anyagok		
Fűz, sás, spanyolnád	14.01 (11–19–51–59)	
Nád, bambusz	14.01 (31-39)	
Egyéb, főként fonásra használt növényi anyagok	14.01.90	
Virágok, dísznövények és karácsonyfák		
Virághagymák, gumós virággyökerek, virággumók	06.01.10	
Dísznövények	06.01 (31-39)	
Vágott virágok, ág és levél	06.03 (11–15–90)	
Karácsonyfák	06.04 (20–40–50)	
Évelő szabadföldi növények	06.04.90	
Évelő szabadföldi növények	06.02.92	
Magvak		
Vetőmagok ⁽²⁾	06.02.95	
	12.03	
	(11–19–35–39–44–46–84–86–89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Virágmagok	12.03.81	

⁽¹⁾ Pl. széna, lóhere (brassica-féléket kivéve)

⁽²⁾ Kivéve gabona- és rizs-vetőmagok, valamint vetőburgonya

	EKSH kódszám
A természetben gyűjtött növények ⁽¹⁾	07.01 (88-89)
	ü08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.90 2
	23.06.10 1
A következő növények termesztési melléktermékei: ⁽²⁾	
Gabonafélék (kivéve rizs)	12.08 (10-31)
Rizs	12.08.90
Hüvelyesek	12.09.00
Gumós növények	13.03.12
Ipari növények	14.02 (10-21-23-25-29)
Friss zöldségek	14.03.00
Gyümölcsök és citrusfélék	14.04.00
Szőlő és olíva	14.05 (11-19)
Egyéb növények	15.16.10
Másutt nem szereplő növényi termékek	23.06.10
	2
	23.06.30
	13.01.00
Szőlőmust és bor	
Szőlőmust	22.04.00
Bor	22.05
	(21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Bortermelés melléktermékei ⁽³⁾	23.05.00
Olívaolaj	
Tiszta olívaolaj ⁽⁴⁾	15.07.06
Olívaolaj, finomítatlan ⁽⁴⁾	15.07 (07-08)
Olívaolaj-kivonás melléktermékei ⁽⁵⁾	23.04.05
Szarvasmarha	
Házi szarvasmarha	01.02 (11-13-14-15-17)
Borjú	-
Egyéb, egy évnél fiatalabb szarvasmarha	-
Üsző	-
Tehén	-
Hímivarú tenyészállat	-
Egytől kétévesig	-
Két évnél idősebb	-

⁽¹⁾ Pl. erdei gombák, vörös áfonya, fekete áfonya, szeder, vadmálna, stb.

⁽²⁾ Pl. szalma, répa és káposztalevél, borsó- és babbüvely

⁽³⁾ Pl. borseprő, borkő stb.

⁽⁴⁾ E két termék közötti különbség inkább a feldolgozás módján múlik, s nem az eltérő természetesen

⁽⁵⁾ Pl. olajbogyó-pogácsa és egyéb olajütési maradékok.

	EKSH kódszám	
Vágó- és hízómarha		
Egytől kétévesig	–	
Két évnél idősebb	–	
Sertés		
Házisertés	01.03 (11–15–17)	
Malac	–	
Süldő	–	
Hízósertés	–	
Tenyézkoca és emse	–	
Tenyészkan	–	
Lófélék		
Ló	01.01 (11–15–19)	
Szamár	01.01.31	
Lóöszvér, szamáröszvér	01.01.50	
Juh és kecske		
Házijuh	01.04 (11-13)	
Házi kecske	01.04.15	
Baromfi, nyúl, galamb és egyéb állat		
Tyúk, kakas, kiskakas, csirke, csibe	01.05 (10-91)	
Kacsa	01.05.93	
Liba	01.05.95	
Pulyka	01.05.97	
Gyöngytyúk	01.05.98	
Házinyúl	01.06.10	
Házigalamb	01.06.30	
Egyéb állatok		
Méhek	–	
Selyemhernyó	–	
Prémes állatok	–	
Csiga (kivéve tengeri csigák)	03.03.66	
Másutt nem szereplő állatok	01.06.99	
	02.04.99	1
Vad és vadhús		
Élővad ⁽¹⁾	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Vadhús	02.04.30	

⁽¹⁾ Az élővad csak a külön tenyésztett vadat és más zárt tartású vadakat foglal magában.

EKSH kódszám

Tej, kezeletlen

Tehéntej	–
Juhtej	–
Kecsketej	–
Bivalyetej	–

Tojás

Tyúktojás		
Keltetőtojás	04.05.12	1
Egyéb tojás	04.05.14	
Egyéb tojások		
Keltetőtojás	04.05.12	2
Egyéb tojás	04.05.16	
	04.05.18	

Egyéb állati termékek

Nyers gyapjú (állati szőr is) ⁽¹⁾	53.01(10-20)	
	53.02(93-95)	
Méz	04.06.00	
Selyemgubó	50.01.00	
Állattenyésztési melléktermékek ⁽²⁾	} ü15.15.10 ý43.01(10–20–30–90) þ53.02.97	
Másutt nem szereplő állati termékek		

Mezőgazdasági szolgáltatások ⁽³⁾**Csaknem kizárólag behozott mezőgazdasági termékek**

Trópusi olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök	
Földimogyoró	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Pálmadió és -mag	12.01.30
Gyapotmag	12.01.96
Másutt nem szereplő olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök	12.01.99
Trópusi textilnövények	
Gyapot	55.01.00
Egyéb textilnövény	
Manilakender	57.02.00
Juta	57.03.10
Szizálkender	57.04.10
Kókuszháncs	57.04.30

(1) Amennyiben főtermék.

(2) Pl. levágott vad irhája, szőre és bőre, viasz, trágya, folyékony trágya.

(3) Azaz olyan szolgáltatások, amelyeket maguk a mezőgazdasági üzemek nyújtanak, pl. szántás, kaszálás, aratás és cséplés, dohány-szárítás, birkanyírás, állatgondozás.

EKSH kódszám

Rami	54.02.00
Másutt nem szereplő textilnövények	57.04.50
Egyéb trópusi növények ipari felhasználásra	
Kávé	09.01.11
Kakaó	18.01.00
Cukornád	12.04.30
Trópusi gyümölcsök	
Trópusi diófélék	
Kókuszdió	08.01.75
Kesudió	08.01.77
Brazildió	08.01.80
Pekándió	08.05.80
Egyéb trópusi gyümölcsök	
Datolya	08.01.10
Banán	08.01 (31-35)
Ananász	08.01.50
Papaja	08.08.50
Másutt nem szereplő trópusi gyümölcsök	08.01 (60-99)
Elefántcsont, fényezetlen	05.10.00

V. NYERS FA

Tűlevelű fa ipari hasznosításra

Tűlevelű fa, hosszanyag

- 1 Rönkfa
 - (1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő
 - (2) erdeifenyő, vörösfenyő
- 2 Bányafa
 - (1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő
 - (2) erdeifenyő, vörösfenyő
- 3 Egyéb hosszárú
 - (1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő
 - (2) erdeifenyő, vörösfenyő

Tűlevelű lemezelt fatábla

- (1) jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő
- (2) erdeifenyő, vörösfenyő

Tűlevelű tűzifa

jegenyefenyő, lucfenyő, Douglas-fenyő
erdeifenyő, vörösfenyő

Ipari lombosfa

Lombosfa, hosszárú

- 1 Rönk
 - (1) tölgy
 - (2) bükk
 - (3) nyár
 - (4) egyéb

- 2 Bányafa
 - (1) tölgy
 - (2) egyéb
- 3 Egyéb hosszárú
 - (1) tölgy
 - (2) bükk
 - (3) nyár
 - (4) egyéb

Lombos lemezelt fatábla

- 1 tölgy
- 2 bükk
- 3 nyár
- 4 egyéb

Lombos tűzifa

- tölgy
- bükk
- nyár
- egyéb

Erdészeti szolgáltatások ⁽¹⁾

Egyéb termékek (pl. kéreg, parafa, gyanta)

⁽¹⁾ Azaz olyan szolgáltatások, amelyeket az erdészeti vállalkozások maguk végeznek (pl. fadóntás)

D. MELLÉKLET

**A 4. CIKK (5) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK ALBEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK
JEGYZÉKE**

1. Távközlés
 2. Víz- gáz- villamos- és hőenergia-szolgáltatás
 3. Áruszállítás
 4. Kikötői és repülőtéri szolgáltatások
 5. Személyszállítás
 6. Eladásra gyártott új termékek értékesítése
 7. A mezőgazdasági intervenciók hivatalok ügyletei a mezőgazdasági termékek tekintetében, amelyeket az e termékek közös piacszervezéséről szóló rendeletek alapján végeznek
 8. Szakmai jellegű vásárok és kiállítások rendezése
 9. Vámraktározás
 10. Reklámügynökségi tevékenység
 11. Idegenforgalmi tevékenységek
 12. A személyzet részére fenntartott kávéházak, étkezők és szövetkezetek, valamint hasonló intézmények üzemeltetése
 13. A rádió- és televíziótársaságoknak a 13. cikk A. része (1) bekezdésének q) pontjában nem említett tevékenységei
-

E. MELLÉKLET

A 28. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK A) PONTJÁBAN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének a) pontjában említett ügyletek, amennyiben postai csomagküldési szolgáltatásokhoz kapcsolódnak
2. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének e) pontjában említett ügyletek
3. A 13. cikk A. rész (1) bekezdésének f) pontjában említett ügyletek, kivéve az orvosi és paramedicinális tevékenységeket
4. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének m) pontjában említett ügyletek
5. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének n) pontjában említett ügyletek
6. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének p) pontjában említett ügyletek
7. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének q) pontjában említett ügyletek
8. A 13. cikk B. része d) pontjának 2. alpontjában említett ügyletek, amennyiben közvetítői szolgáltatásokhoz kapcsolódnak
9. A 13. cikk B. része d) pontjának 5. alpontjában említett ügyletek, amennyiben közvetítői szolgáltatásokhoz kapcsolódnak
10. A 13. cikk B. része d) pontjának 6. alpontjában említett ügyletek
11. A 13. cikk B. rész g) pontjában említett ügyletek, amennyiben olyan adóalanyok végezték, akiknek az érintett épületre adólevonást érvényesítettek.
12. A 15. cikk 2. pontjában említett termékértékesítések
13. A 15. cikk 6. és 9. pontjában említett ügyletek
14. A 15. cikk 12. pontjában említett értékesítések
15. A 26. cikkben említett idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett szolgáltatások, valamint az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok olyan más szolgáltatásai, amelyeknél az utasok megbízására és javára tevékenykednek, a Közösségen kívüli utazások megvalósítására.

F. MELLÉKLET

A 28. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK B) PONTJÁBAN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉGEK JEGYZÉKE

1. Sportrendezvények belépődíjaiból származó bevételek
2. Alkotók, művészek és előadóművészek, ügyvédek és egyéb szabadfoglalkozásúak által nyújtott szolgáltatások, kivéve az orvosi és paramedicinális szolgáltatást, amennyiben nem a Tanács 1967. április 11-i, második irányelvének B. mellékletében teljesített szolgáltatásokról van szó
3. Szolgáltatások nyújtása mezőgazdasági gépek segítségével egyéni vagy szövetkezeti mezőgazdasági vállalkozások részére
4. Agarak és telivér lovak szállítása
5. Távközlési szolgáltatások és az ezekkel kapcsolatos termékértékesítések, amelyeket az állami posta és a távközlési intézmények végeznek.
6. Temetkezési intézmények és krematóriumok szolgáltatásai, és az ezekkel kapcsolatos termékértékesítések
7. Vakok és vakok egyesületei által végzett ügyletei, amennyiben ez nem okozza a verseny jelentős torzulását
8. Termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások olyan hivatalos intézmények számára, amelyek temetők, síremlékek és a háború áldozatai emlékére állítandó emlékművek létesítésével, felállításával és karbantartásával foglalkoznak.
9. Állatok állatorvosi kezelése
10. A 13. cikk A. része (1) bekezdésének b) pontja alá nem tartozó kórházi ügyletek
11. A biztosítási igények megállapításával kapcsolatos szakértői szolgáltatások
12. Közműszolgáltatás
13. Hitelek és bankgarancia kezelése, amennyiben nem azok a személyek vagy intézmények végzik, amelyek a hitelt nyújtották
14. Követelésbehajtás
15. Részvények, társasági vagy egyesületi tulajdonrész, adóslevelek vagy egyéb értékpapírok és forgatható értékpapírok letéti őrzése és kezelése, az 5. cikk (3) bekezdésében említett materiális javakra jogot biztosító dokumentumok kivételével
16. A 4. cikk (3) bekezdésében megjelölt épületekkel és ingatlanokkal kapcsolatos értékesítések
17. Személyszállítás
Az utasokat kísérő tárgyak szállítása, mint például a poggyász- és gépjárműszállítás vagy a személyszállítással összefüggő szolgáltatások, amennyiben maga a személyszállítás adómentes
18. Belvízi kereskedelmi hajók ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérbeadása, valamint a beépített vagy azokban használt felszerelések ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérbeadása
19. Egyes tárgyi eszközök teljesítése a módosítási időszak lejárta után
20. Újrahasznosítható anyagok és friss ipari hulladékok értékesítése
21. Felségvizeken kívül haladó magánhajók ellátását szolgáló termékek

22. Felségterületen kívül haladó magánrepülőgépek ellátását szolgáló termékek
 23. Állami intézmények által használt légi járművek ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása, beleértve az azokba beépített, vagy azokban használt berendezéseket
 24. Áruszállítás a Rajnán vagy a Mosel hajózható szakaszán, és az ezekkel kapcsolatos ügyletek
 25. Hadihajók ellátása, átalakítása, javítása, karbantartása, bérletbe adása és bérbeadása
 26. A nem ipari felhasználást szolgáló aranyügyletek
 27. A 26. cikkben említett idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalany által végzett szolgáltatások, valamint az idegenforgalmi tevékenységet folytató adóalanyok olyan más szolgáltatásai, amelyeknél az utasok megbízására és javára tevékenykednek, a Közösségen kívüli utazások megvalósítására
-

G. MELLÉKLET

A VÁLASZTÁS JOGA

1. A 28. cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett választás jogát a következő esetekben lehet elismerni:
 - a) Az E. mellékletben szereplő tevékenységek:

azon tagállamok, amelyekben e tevékenységeket már mentesítették az adó alól, amelyekben azonban az adóztatást választani lehet, a választás jogát továbbra is elismerhetik.
 - b) Az F. mellékletben szereplő tevékenységek:

azon tagállamok, amelyekben e tevékenységeket átmenetileg mentesítik az adózás alól, megadhatják a jogot az adóalanyok az adózás választására.
 2. Azon tagállamok, amelyek az adóztatásra a fenti 1. pontban említettől eltérő választási jogot adnak, engedélyezhetik az e jogot gyakorló adóalanyoknak, hogy e jogot továbbra is gyakorolják ezen irányelv hatálybalépésétől számított legfeljebb hároméves időtartamon át.
-